

SEE MORE JESUS · WANTTOSEEMORE.COM

Quis Est Iesus? — Studium Biblicum KJV cum Numeris Strong

QUIS EST IESUS · ITER PER SCRIPTURAM, A GENESI USQUE AD APOCALYPSIN

Doctrina Biblica Fundamentalis — Evangelium Iesu Christi

VERBUM PROOEMIALE

Septingentis annis antequam Iesus natus est, propheta scripsit quid hic infans vocaretur. Non est nomen quod homini dare soleas. Nihil tibi credendum est ut hanc disquisitionem legas. Tantum opus est ut velis aspicere. Prope omnes qui vivunt nomen Iesu audiverunt. Multo pauciores legerunt quid ipsa Scriptura de eo dicat idque secum ipsi perpenderunt. Quidquid hodie credis, et quidquid doctus es, nihil apud nos refert. Gaudemus te hic adesse ut intellectum tuum de Iesu ex ipso fonte dilates. Omnis versus integer imprimitur, ut totam sententiam videas, non particulam eius. Ubi Scriptura aliquid directe affirmat, haec disquisitio id dicit. Ubi conclusio ex versibus inter se comparatis oritur, haec disquisitio id quoque dicit. Nihil hic ex unius hominis verbo solo pendet. Nunc lege quid propheta scripserit.

ANCORA INITIALIS

Isaias 9:6 Parvulus enim natus est nobis, et filius datus est nobis, et factus est principatus super humerum ejus: et vocabitur nomen ejus, Admirabilis, Consiliarius, Deus, Fortis, Pater futuri sæculi, Princeps pacis.

PUER NATUS EST + FILIUS DATUS EST → VOCABITUR NOMEN EIUS DEUS FORTIS.

Septingentis annis ante Iesu nativitatem, propheta scripsit hunc puerum vocatum iri Deus fortis. Infans Iesus in praeseptio iacuit. Versum lente lege. Versus totum huius studii nuntium enuntiant.

A. DEUS QUI DIXIT "FACIAMUS" — UNUS DEUS, ET PLURES QUI LOQUUNTUR

A1. Genesis 1:26 et ait: Faciamus hominem ad imaginem et similitudinem nostram: et præsit piscibus maris, et volatilibus cæli, et bestiis, universæque terræ, omnique reptili, quod movetur in terra. (27) Et

creavit Deus hominem ad imaginem suam: ad imaginem Dei creavit illum, masculum et feminam creavit eos.

FACIAMUS HOMINEM AD IMAGINEM ET SIMILITUDINEM NOSTRAM → ET CREAVIT DEUS HOMINEM AD IMAGINEM SUAM.

(Cogitationes meae propriae: Lege Genesim 1:26 et Genesim 1:27 simul. Ne mitiga discrimen inter duos versus. Genesis 1:26 dicit "nos" et "nostrum." Genesis 1:27 dicit "imaginem suam" et "Deus creavit," ambo singularia. Biblia ambos versus iuxta se ponit sine excusatione. Biblia simpliciter ambo affirmat.)

A2. Genesis 3:22 et ait: Ecce Adam quasi unus ex nobis factus est, sciens bonum et malum: nunc ergo ne forte mittat manum suam, et sumat etiam de ligno vitæ, et comedat, et vivat in æternum.

ECCE HOMO FACTUS EST QUASI UNUS EX NOBIS, SCIENS BONUM ET MALUM.

A3. Genesis 11:7 Venite igitur, descendamus, et confundamus ibi linguam eorum, ut non audiat unusquisque vocem proximi sui.

DESCENDAMUS ET CONFUNDAMUS LINGUAM EORUM.

A4. Isaias 6:8 Et audiivi vocem Domini dicentis: Quem mittam? et quis ibit nobis? Et dixi: Ecce ego, mitte me.

QUEM MITTAM ET QUIS IBIT NOBIS?

(Meae cogitationes personales: Attende diligenter Isaiæ 6:8. Ille unus versus utramque formam in eadem sententia habet: "Quem mittam" et "quis ibit pro nobis." Idem loquens formam singularem et formam pluralem simul adhibet. Hoc non est error scribendi, neque est Deus verbo plurali seipsum solum describens. Idem exemplar multis vicibus accidit, in multis diversis Bibliorum libris, per multa saecula.)

A5. Deuteronomium 6:4 Audi, Israël: Dominus Deus noster, Dominus unus est. **[H259 echad ■]**

AUDI, ISRAËL: DOMINUS DEUS NOSTER, DOMINUS UNUS EST.

(Meae cogitationes personales: Deuteronomium 6:4 totum hoc studium regit. Unus Deus est, et unus tantum: non duo, non tres, non multi. Quicumque versus in hoc studio secundum Deum significare videatur, perperam legitur, et Deuteronomium 6:4 est probatio huius rei. Animadvertite verbum Hebraicum quo hic versus utitur pro "unum." Verbum est echad. Idem verbum est quod usurpatur cum vespera et mane UNUS dies vocantur, quamvis dies duas partes habeat, et cum vir et uxor eius UNA caro vocantur, quamvis duae personae sint. Biblia verbum pro "uno" elegit quod plus quam unam personam intra se admittit. Genesis 1:26 deinde refert Deum dicentem "faciamus.")

A6. Isaias 45:5 Ego Dominus, et non est amplius; extra me non est deus; accinxi te, et non cognovisti me:

EGO DOMINUS + ET NON EST AMPLIUS + EXTRA ME NON EST DEUS.

(Meae cogitationes personales: Isaias 45:5 alteram partem huius veritatis affirmat, et haec disquisitio eam non vitabit. Deus plane declarat non esse Deum praeter se. Quidquid reliquae hae paginae invenient, secundum Deum numquam addere poterunt. Quod re vera invenient mirabilius est et melius quam secundus Deus: unus Deus se ipsum hominibus notum faciens.)

B. ILLE QUI ANGELUS DOMINI VOCATUR — QUI ETIAM DEUS VOCATUR

Vox Hebraica quae "angelus" vertitur est malak (H4397). Malak significat eum qui mittitur. Malak nomen legationis personae missae designat, non naturam eius personae. Animadvertite quid Biblia de hac certa persona missa in narrationibus infra faciat.

B1. AGAR IN DESERTO — EUM NOMINAT

Genesis 16:7 Cumque invenisset eam angelus Domini juxta fontem aquæ in solitudine, qui est in via Sur in deserto **[H4397 malak ■]** (8) dixit ad illam: Agar ancilla Sarai, unde venis? et quo vadis? Quæ respondit: A facie Sarai dominæ meæ ego fugio. (9) Dixitque ei angelus Domini: Revertere ad dominam tuam, et humiliare sub manu illius. (10) Et rursum: Multiplicans, inquit, multiplicabo semen tuum, et non numerabitur præ multitudine.

ANGELUS DOMINI DIXIT: MULTIPLICABO SEMEN TUUM VEHEMENTER.

Genesis 16:13 Vocavit autem nomen Domini qui loquebatur ad eam: Tu Deus qui vidisti me. Dixit enim: Profecto hic vidi posteriora videntis me.

VOCAVIT AUTEM NOMEN DOMINI QUI LOQUEBATUR AD EAM: TU DEUS QUI VIDISTI ME.

(Cogitationes meae personales: Duae res in Genesi 16 lectorem sistere debent. Primum, is qui "angelus Domini" vocatur dicit "Multiplicabo semen tuum." Non dicit "Dominus multiplicabit semen tuum." Loquitur tamquam is qui ipse multiplicat. Secundum, textus ipse Scripturae, non opinio Agar, hunc angelum Domini vocat "Dominum qui loquebatur ad eam." Agar hunc eundem vocat "Tu Deus." Narrator libri Geneseos cum Agar consentit.)

B2. MANUS SUPER ISAAC — IURAT PER SE IPSUM

Genesis 22:11 Et ecce angelus Domini de caelo clamavit, dicens: Abraham, Abraham. Qui respondit: Adsum. (12) Dixitque ei: Non extendas manum tuam super puerum, neque facias illi quidquam: nunc cognovi quod times Deum, et non pepercisti unigenito filio tuo propter me.

ET NON PEPERCISTI UNIGENITO FILIO TUO PROPTER ME.

Genesis 22:15 Vocavit autem angelus Domini Abraham secundo de caelo, dicens: (16) Per memetipsum iuravi, dicit Dominus: quia fecisti hanc rem, et non pepercisti filio tuo unigenito propter me: (17) benedicam tibi, et multiplicabo semen tuum sicut stellas caeli, et velut arenam quae est in littore maris: possidebit semen tuum portas inimicorum suorum (18) et benedicentur in semine tuo omnes gentes terrae, quia obedisti voci meae.

PER ME IPSUM IURAVI, DICIT DOMINUS → IN SEMINE TUO BENEDICENTUR OMNES GENTES TERRAE.

(Meae cogitationes personales: Considera duas locutiones in Genesi 22:11-18. Prima locutio est "Non pepercisti filio tuo unigenito propter ME." Abraham filium suum Deo offerebat. Is qui loquitur in hac locutione dicit filium a se non fuisse subtractum. Secunda locutio est "Per memetipsum iuravi, dicit DOMINUS." Antiquis temporibus, homo per aliquem se maiorem iurabat. Nuntius creatus qui tantum nuntium fert non iurat per se ipsum. Nuntius creatus non signat iuramentum nomine foederis Dei. Hebraeos 6:13 rationem dat. Hebraeos 6:13 dicit Deum per semetipsum iurasse. Hebraeos 6:13 rationem affirmat: "quoniam neminem habuit, per quem iuraret, maiorem.")

B3. IACOB CUM VIRO LUCTATUR — ET LOCUM "FACIEM DEI" NOMINAT

Genesis 32:24 mansit solus: et ecce vir luctabatur cum eo usque mane. (25) Qui cum videret quod eum superare non posset, tetigit nervum femoris ejus, et statim emarcuit. (26) Dixitque ad eum: Dimitte me: jam enim ascendit aurora. Respondit: Non dimittam te, nisi benedixeris mihi.

LUCTABATUR VIR CUM EO → NON DIMITTAM TE NISI BENEDIXERIS MIHI.

Genesis 32:28 At ille: Nequaquam, inquit, Jacob appellabitur nomen tuum, sed Israël: quoniam si contra Deum fortis fuisti, quanto magis contra homines praevaleris? (29) Interrogavit eum Jacob: Dic mihi, quo appellaris nomine? Respondit: Cur quæris nomen meum? Et benedixit ei in eodem loco. (30) Vocavitque Jacob nomen loci illius Phanuel, dicens: Vidi Deum facie ad faciem, et salva facta est anima mea.

UT PRINCEPS POTESTATEM HABUISTI CUM DEO → VIDI DEUM FACIE AD FACIEM, ET SALVA FACTA EST ANIMA MEA.

(Meae cogitationes personales: Textus Geneseos 32 hunc virum vocat. Hic vir qui cum Iacob luctatur dicit Iacob habere potestatem CUM DEO. Iacob nominat locum "faciem Dei." Iacob dicit vitam suam servatam esse. Iacob petit ab hoc viro nomen. Iacob nullum nomen accipit, sed tantum interrogationem sibi redditam. Memento huius interrogationis de nomine sine responso. Eadem interrogatio iterum occurrit, in alio libro Bibliae, post centum annos.)

B4. RUBUS QUI ARDEBAT — ANGELUS QUI EST EGO SUM

Exodus 3:2 Apparuitque ei Dominus in flamma ignis de medio rubi: et videbat quod rubus arderet, et non combureretur. (3) Dixit ergo Moyses: Vadam, et videbo visionem hanc magnam, quare non comburatur rubus. (4) Cernens autem Dominus quod pergeret ad videndum, vocavit eum de medio rubi, et ait: Moyses, Moyses. Qui respondit: Adsum. (5) At ille: Ne appropies, inquit, huc: solve calceamentum de pedibus tuis: locus enim, in quo stas, terra sancta est. (6) Et ait: Ego sum Deus patris tui, Deus Abraham, Deus Isaac et Deus Jacob. Abscondit Moyses faciem suam: non enim audebat aspicere contra Deum.

APPARUIT ANGELUS DOMINI IN FLAMMA IGNIS → VOCAVIT EUM DEUS DE MEDIO RUBI.

Exodus 3:14 Dixit Deus ad Moysen: Ego sum qui sum. Ait: Sic dices filiis Israël: Qui est, misit me ad vos.
EGO SUM QUI SUM → QUI EST MISIT ME AD VOS.

(Meae cogitationes personales: Exodus 3:2 dicit angelum Domini. Duobus versibus post, Exodus 3:4 dicit Dominum, et Deum. Idem rubus, idem ignis, et eadem vox in utroque loco apparent. Scriptura hoc numquam ut contradictionem tractat. Haec eadem vox deinde nomen dat quod Israel in aeternum ferret: EGO SUM QUI SUM.)

DIVERSUS ASPECTUS, EADEM SCAENA — rubus ardens et Iesus in atriis templi

Joannes 8:56 Abraham pater vester exsultavit ut videret diem meum: vidit, et gavisus est. (57) Dixerunt ergo Judæi ad eum: Quinquaginta annos nondum habes, et Abraham vidisti? (58) Dixit eis Iesus: Amen, amen dico vobis, antequam Abraham fieret, ego sum. (59) Tulerunt ergo lapides, ut jacerent in eum: Iesus autem abscondit se, et exivit de templo.

ANTEQUAM ABRAHAM FIERET, EGO SUM → TULERUNT ERGO LAPIDES UT IACERENT IN EUM.

(Meae cogitationes personales: Has duas scaenas iuxta pone et differentiam docere sine. Ad rubum, vox ex igne dicit EGO SUM. Moyses faciem suam ad rubum abscondit. In templo, vir coram turba stans dicit EGO SUM. Turba lapides tollit. Turba non confusa erat de eo quod Iesus dixit. Turba exacte intellexit Iesum. Turba verba Iesu digna lapidatione iudicavit. Adverte etiam Iesum non dixisse "antequam Abraham fieret, ego ERAM." Iesus dixit EGO SUM.)

B5. MANOAH ET UXOR EIUS — NOMEN QUOD EST MIRABILE

Judicum 13:3 Cui apparuit angelus Domini, et dixit ad eam: Sterilis es et absque liberis: sed concipies, et paries filium.

CUI APPARUIT ANGELUS DOMINI → ET PARIES FILIUM.

Judicum 13:17 Dixitque ad eum: Quod est tibi nomen, ut, si sermo tuus fuerit expletus, honoremus te?

[H6383 piliy ■] (18) Cui ille respondit: Cur quæris nomen meum, quod est mirabile?

CUR QUÆRIS NOMEN MEUM, QUOD EST MIRABILE?

Judicum 13:20 Cumque ascenderet flamma altaris in cælum, angelus Domini pariter in flamma ascendit. Quod cum vidissent Manue et uxor ejus, proni ceciderunt in terram (21) et ultra eis non apparuit angelus Domini. Statimque intellexit Manue angelum Domini esse (22) et dixit ad uxorem suam: Morte moriemur, quia vidimus Deum.

ANGELUS DOMINI ASCENDIT IN FLAMMA ALTARIS → MORTE MORIEMUR, QUIA DEUM VIDIMUS.

(Meae cogitationes personales: Tria in Iudicum 13 eminent. Manue nomen petit, prorsus sicut Iacob fecit in Genesi 32. Nomen Manue iterum negatur, hac vice ratione data. Verbum Hebraicum pro illa ratione datum est piliy (H6383). Versio KJV piliy reddit ut "secret" ("occultum"). Piliy significat nimis mirabile quam ut sciri possit. Piliy ab eadem radice venit ac pele (H6382), verbum quod "Mirabilis" redditur in Isaia 9:6, ubi puer nobis natus nominatur. Idem angelus Domini deinde in flamma altaris ascendit. Ipsius Manue conclusio non est "angelum vidimus." Manue conclusio est "Deum vidimus.")

B6. DUX EXTRA HIERICHUM — ADORATUS, ET CALCEAMENTIS DEMPTIS

Josue 5:13–5:16 (KJV 5:13-15) Cum autem esset Josue in agro urbis Jericho, levavit oculos, et vidit virum stantem contra se, evaginatum tenentem gladium: perrexitque ad eum, et ait: Noster es, an adversariorum? **[H8269 sar ■]** (14) Qui respondit: Nequaquam: sed sum princeps exercitus Domini, et nunc venio. (15) Solve, inquit, calceamentum tuum de pedibus tuis: locus enim, in quo stas, sanctus est. Fecitque Josue ut sibi fuerat imperatum.

CECIDIT IOSUE PRONUS IN TERRAM, ET ADORAVIT → SOLVE CALCEAMENTUM DE PEDE TUO; LOCUS ENIM IN QUO STAS, SANCTUS EST.

DIVERSUS ASPECTUS, EADEM SCAENA — duo viri iussi sunt calceamenta sua exuere

Exodus 3:5 At ille: Ne appropies, inquit, huc: solve calceamentum de pedibus tuis: locus enim, in quo stas, terra sancta est.

HUC: SOLVE CALCEAMENTUM DE PEDIBUS TUIS: LOCUS ENIM, IN QUO STAS, TERRA SANCTA EST.

(Meae cogitationes propriae: Animadverte idem mandatum, verbis fere iisdem, duobus viris diversis datum, saeculis multis intervallo distantibus. Ad rubum, mandatum venit ex voce quam textus biblicus Dominum et Deum vocat. Extra

Iericho, mandatum venit ab homine illic stante, gladio in manu eius. Iosue in faciem suam cadit et hunc virum adorat. Vir adorationem non recusat. Hoc confer cum eo quod angelus vere creatus facit, cum homo angelum adorare conatur. Angelus dicit: "Conservus tuus sum" (Apocalypsis 19:10), et "Deum adora" (Apocalypsis 22:9). Ioannes bis angelum adorare conatus est, et utraque vice angelus recusavit. Nemo adorationem Iosue extra Iericho recusavit.)

B7. NUNC NOVUM TESTAMENTUM DICIT REM VALDE APERTAM

Joannes 1:18 Deum nemo vidit umquam: unigenitus Filius, qui est in sinu Patris, ipse enarravit.

[G1834 exegeomai ■] [G3439 monogenes ■]

DEUM NEMO VIDIT UMQUAM → UNIGENITUS FILIUS IPSE ENARRAVIT.

Joannes 5:37 et qui misit me Pater, ipse testimonium perhibuit de me: neque vocem ejus umquam audistis, neque speciem ejus vidistis:

NEQUE VOCEM EJUS UMQUAM AUDISTIS, NEQUE SPECIEM EJUS VIDISTIS.

ad Timotheum I 6:16 qui solus habet immortalitatem, et lucem inhabitat inaccessibilem: quem nullus hominum vidit, sed nec videre potest: cui honor, et imperium sempiternum. Amen.

LUCEM INHABITANS INACCESSIBILEM → QUEM NULLUS HOMINUM VIDIT, SED NEC VIDERE POTEST.

Nunc pone duas partes Bibliorum e regione et lege duas partes simul.

Vetus Testamentum identidem dicit homines hunc virum VIDISSE, cum eo locutos esse, coram eo comedisse, cum eo luctatos esse, et vixisse.

Novum Testamentum plane, ac tertio dictum, affirmat neminem umquam Deum Patrem vidisse, et neminem Deum Patrem videre posse.

Utraque sententia vera est. Persona igitur quam homines in Vetere Testamento viderunt et Pater quem homines videre non poterant non sunt eadem persona. Ioannes declarat quisnam sit persona illa visa. Dicit personam visam esse Filium unigenitum, Filium qui est in sinu Patris, et hunc Filium Deum Patrem eduxisse, ubi Deus Pater videri possit.

[VERSUS INTER SE COPULATI — NULLUS UNUS VERSUS HOC SOLUS DICIT]

(Cogitationes meae propriae: Hic praecise cautus et sincerus esto, quia hic exacte est locus ubi aliquis incipere potest Scripturae aliquid addere. Quod DIRECTE dicitur: ipse textus Veteris Testamenti hunc missum vocat Dominum et Deum, et homines qui hunc missum obviam habuerunt idem dicunt. Ea pars non est conclusio. Ea pars est id quod sententiae ipsae dicunt. Quod PER VERSUS CONIUNCTOS ATTINGITUR: hanc ipsam personam visibilem specialiter esse Filium. Nullus unus versus dicit "angelus Domini in Genesi 16 est Iesus." Haec conclusio attingitur ponendo Ioannem 1:18, Ioannem 5:37, et 1 Timotheum 6:16 iuxta narrationes Veteris Testamenti et quaerendo quisnam videbatur. Ideo tag ibi est, et tag ibi manet.)

B8. ET NUNTIUS-QUI-EST-DOMINUS RURSUS APPARET IN IPSO FINE VETERIS TESTAMENTI

Malachias 3:1 Ecce ego mitto angelum meum, et praeprabit viam ante faciem meam: et statim veniet ad templum suum Dominator quem vos quaeritis, et angelus testamenti quem vos vultis. Ecce venit, dicit Dominus exercituum. **[H4397 malak ■]**

MITTAM ANGELUM MEUM + ET PRAEPRABIT VIAM ANTE FACIEM MEAM → ET STATIM VENIET AD TEMPLUM SUUM DOMINUS, ANGELUS TESTAMENTI.

DIVERSUS ASPECTUS, EADEM SCAENA — nuntius promissus, et nuntius agnitus

Marcus 1:2 Sicut scriptum est in Isaia propheta: Ecce ego mitto angelum meum ante faciem tuam, qui præparabit viam tuam ante te. (3) Vox clamantis in deserto: Parate viam Domini, rectas facite semitas ejus. (4) Fuit Joannes in deserto baptizans, et prædicans baptismum pœnitentiæ in remissionem peccatorum.

ECCE EGO MITTO ANGELUM MEUM ANTE FACIEM TUAM → PARATE VIAM DOMINI.

(Meae cogitationes privatae: Malachias 3:1 duas personas missas in uno versu nominat. Una persona missa præcedit ut viam purget. Altera persona missa "Dominus" et "angelus testamenti" vocatur. Haec secunda persona missa est illa quæ ad templum ipsius Domini venit. Marcus Evangelium suum aperit hanc ipsam sententiam ex Malachia 3:1 citando. Marcus eum qui viam purgat Joannem nominat, in deserto. Hoc relinquit secundam personam missam ab Marco in illo loco innominatam. Vetus Testamentum clauditur expectans nuntium qui Dominus est. Novum Testamentum aperitur eodem nuntio ingrediente.)

C. LIGNA IMPOSITA FILIO UNIGENITO — ABRAHAM ET ISAAC IN MONTE

C1. Genesis 22:2 Ait illi: Tolle filium tuum unigenitum, quem diligis, Isaac, et vade in terram visionis, atque ibi offeres eum in holocaustum super unum montium quem monstravero tibi. **[H3173 yachiyd ■]**

TOLLE FILIUM TUUM UNIGENITUM, QUEM DILIGIS, ISAAC → ET IBI OFFERES EUM IN HOLOCAUSTUM.

C2. Genesis 22:6 Tulit quoque ligna holocausti, et imposuit super Isaac filium suum: ipse vero portabat in manibus ignem et gladium. Cumque duo pergerent simul **[H6086 ets ■]**

TULIT QUOQUE LIGNA HOLOCAUSTI, ET IMPOSUIT SUPER ISAAC FILIUM SUUM → CUMQUE DUO PERGERENT SIMUL.

(Meae cogitationes personales: In Genesis 22:6, pater ligna non portat. Isaac ligna in collem portat. Abraham Isaac super illa ligna imponet. Verbum Hebraicum pro illis lignis est ets (H6086). Est verbum commune pro arbore vivente, atque etiam pro materia caesa. Idem verbum arborem vitae nominat, et arborem in medio horti.)

C3. Genesis 22:7 dixit Isaac patri suo: Pater mi. At ille respondit: Quid vis, fili? Ecce, inquit, ignis et ligna: ubi est victima holocausti? (8) Dixit autem Abraham: Deus providebit sibi victimam holocausti, fili mi. Pergebant ergo pariter.

UBI EST AGNUS IN HOLOCAUSTUM? → DEUS PROVIDEBIT SIBI AGNUM.

C4. Genesis 22:13 Levavit Abraham oculos suos, viditque post tergum arietem inter vepres hærentem cornibus, quem assumens obtulit holocaustum pro filio.

ARIES CORNIBUS INTER VEPRES HAERENS → OBTULIT EUM IN HOLOCAUSTUM PRO FILIO SUO.

Genesis 22:14 Appellavitque nomen loci illius, Dominus videt. Unde usque hodie dicitur: In monte Dominus videbit.

IN MONTE DOMINUS VIDEBIT.

(Meae cogitationes personales: Considera iterum filii quaestionem in Genesi 22:7: ubi est agnus? Abraham quaestioni respondet. Responsio Abrahae longius pertingit quam ipse sciebat. Abraham dicit: "Deus providebit sibi victimam holocausti." Ea locutio duas significationes ferre potest. Una significatio est quod Deus agnum ad usum suum sibi comparabit. Altera significatio est quod Deus se ipsum tamquam agnum praebebit. Quod Deus illo die revera providit erat ARIES, non agnus. Aries est ovis mas plene adultus. Hic aries pro filio mortuus est, cornibus retentus. Quaestio Isaac in monte uno sensu solvitur. Quaestio Isaac altero sensu adhuc aperta manet. Agnus adhuc debetur. Abraham locum nominat cum promissione in tempore futuro: "in monte Dominus videbit.")

DIVERSUS ASPECTUS, EADEM SCAENA — filius qui ligna portavit, et Filius qui crucem portavit

Genesis 22:6 Tulit quoque ligna holocausti, et imposuit super Isaac filium suum: ipse vero portabat in manibus ignem et gladium. Cumque duo pergerent simul

ABRAHAM IMPOSUIT LIGNA SUPER ISAAC FILIUM SUUM → IBANT AMBO SIMUL.

Joannes 19:17 Et bajulans sibi crucem exivit in eum, qui dicitur Calvariæ locum, hebraice autem Golgotha:

ET BAJULANS SIBI CRUCEM EXIVIT IN EUM, QUI DICITUR CALVARIÆ LOCUM.

Joannes 19:18 ubi crucifixerunt eum, et cum eo alios duos hinc et hinc, medium autem Jesum.

IBI CRUCIFIXERUNT EUM + IESUM IN MEDIO.

(Meae cogitationes personales: Pater, filius unicus quem pater diligit, mons, ligna imposita in dorso ipsius filii, et filius ascendens sub illis lignis. Haec scaena bis in Bibliis accidit. Primo, in Genesi 22, Deus gladium cohibuit. Deus arietem in loco filii substituit. Secundo, in cruce, nemo mortem cohibuit. Hac vice, Filius ipse substitutus fuit. Notate aliam differentiam inter duas scaenas. Isaac interrogavit: "ubi est agnus?" Nulla fuit responsio ad quaestionem Isaac illo die. Responsio postea venit, ad flumen Iordanem, ab Ioanne. Ioannes digito ostendit virum ad se ambulantem.)

C5. Joannes 1:29 Altera die vidit Joannes Jesum venientem ad se, et ait: Ecce agnus Dei, ecce qui tollit peccatum mundi.

ET AIT: ECCE AGNUS DEI, ECCE QUI TOLLIT PECCATUM MUNDI.

C6. Genesis 22:2 Ait illi: Tolle filium tuum unigenitum, quem diligis, Isaac, et vade in terram visionis, atque ibi offeres eum in holocaustum super unum montium quem monstravero tibi.

Joannes 3:16 Sic enim Deus dilexit mundum, ut Filium suum unigenitum daret: ut omnis qui credit in eum, non pereat, sed habeat vitam æternam. **[G3439 monogenes ■]**

FILIUM TUUM UNIGENITUM, QUEM DILIGIS → DEDIT FILIUM SUUM UNIGENITUM.

C7. ad Hebræos 11:17 Fide obtulit Abraham Isaac, cum tentaretur, et unigenitum offerebat, qui susceperat repromissiones: (18) ad quem dictum est: Quia in Isaac vocabitur tibi semen: (19) arbitrans quia et a mortuis suscitare potens est Deus: unde eum et in parabolam accepit.

UNIGENITUM FILIUM SUUM OBTULIT → ARBITRANS QUIA POTENS EST DEUS ETIAM A MORTUIS SUSCITARE.

(Meae cogitationes personales: Scriptor Epistolae ad Hebraeos eodem verbo Graeco pro Isaac utitur quo Ioannes pro Iesu utitur. Illud verbum est "unigenitus," monogenes (G3439). Scriptor Epistolae ad Hebraeos nobis dicit quid Abraham in ascensu montis cogitaret. Abraham cogitabat Deum posse puerum a mortuis suscitare. Abraham iuvenibus ad radices collis dixit, "Ego et puer illuc usque properantes, postquam adoraverimus, revertemur ad vos." Abraham expectabat se cum Isaac de monte descensurum. Abraham Isaac recepit, scriptor Epistolae ad Hebraeos dicit, "in parabola." Parabola hic significat imaginem vel symbolum. Tribus diebus post mandatum, filius qui tamquam mortuus erat vivus rediit.)

ANNOTATIO DE LOCO — annotatio adiuvans, non affirmatio quam versus ipsi directe faciunt

Paralipomenon II 3:1 Et coepit Salomon aedificare domum Domini in Jerusalem in monte Moria, qui demonstratus fuerat David patri ejus, in loco quem paraverat David in area Ornan Jebusæi.

ET CŒPIT SALOMON ÆDIFICARE DOMUM DOMINI IN JERUSALEM IN MONTE MORIA.

[VERSUS INTER SE COPULATI — NULLUS UNUS VERSUS HOC SOLUS DICIT]

(Meae cogitationes personales: Genesis 22:2 locum quo Deus Abraham misit terram Moriah nominat. 2 Paralipomenon 3:1 locum ubi Salomon templum aedificavit montem Moriah, apud Hierusalem, nominat. Mons ergo prope-sacrificii Isaac et mons omnis posterioris sacrificii templi idem nomen habent. Hierusalem etiam eadem civitas est ubi milites Iesum extra murum civitatis crucifixerunt. Dic tantum quod versus dicunt. Versus non dicunt Golgotha eandem petram fuisse quam Moriah. Versus vero dicunt idem nomen, eundem collium tractum, et eandem civitatem. Ipsa verba Abrahae fuerunt "in monte Domini providebitur." Abraham illa verba tempore futuro dixit.)

D. SERVUS PATIENS — CAPUT QUOD CRUCEM DESCRIBIT ANTEQUAM CRUCES ESSENT

D1. Isaias 52:13 Ecce intelliget servus meus, exaltabitur et elevabitur, et sublimis erit valde. (14) Sicut obstupuerunt super te multi, sic inglorius erit inter viros aspectus ejus, et forma ejus inter filios hominum. (15) Iste asperget gentes multas; super ipsum continebunt reges os suum: quia quibus non est narratum de eo viderunt, et qui non audierunt contemplati sunt.

SIC INGLORIUS ERIT INTER VIROS ASPECTUS EIUS → SIC ASPERGET GENTES MULTAS.

D2. Isaias 53:1 Quis credidit auditui nostro? et brachium Domini cui revelatum est? (2) Et ascendet sicut virgultum coram eo, et sicut radix de terra sitienti. Non est species ei, neque decor, et vidimus eum, et non erat aspectus, et desideravimus eum:

QUIS CREDIDIT AUDITUI NOSTRO? → ET DESIDERAVIMUS EUM.

D3. Isaias 53:3 despectum, et novissimum virorum, virum dolorum, et scientem infirmitatem, et quasi absconditus vultus ejus et despectus, unde nec reputavimus eum.

ET NOVISSIMUM VIRORUM, VIRUM DOLORUM → UNDE NEC REPUTAVIMUS EUM.

D4. Isaias 53:4 Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit; et nos putavimus eum quasi leprosum, et percussum a Deo, et humiliatum. (5) Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras; attritus est propter scelera nostra: disciplina pacis nostræ super eum, et livore ejus sanati sumus.

VULNERATUS EST PROPTER INIQUITATES NOSTRAS + ATTRITUS EST PROPTER SCELERA NOSTRA → LIVORE EIUS SANATI SUMUS.

D5. Isaias 53:6 Omnes nos quasi oves erravimus, unusquisque in viam suam declinavit: et posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum.

OMNES NOS QUASI OVES ERRAVIMUS → ET POSUIT DOMINUS IN EO INIQUITATEM OMNIUM NOSTRUM.

D6. Isaias 53:7 Oblatus est quia ipse voluit, et non aperuit os suum; sicut ovis ad occisionem ducetur, et quasi agnus coram tondente se obmutescet, et non aperiet os suum.

SICUT OVIS AD OCCISIONEM DUCITUR → NON APERIT OS SUUM.

D7. Isaias 53:8 De angustia, et de iudicio sublati sunt. Generationem ejus quis enarrabit? quia abscissus est de terra viventium: propter scelus populi mei percussus est.

DE TERRA VIVENTIUM ABSCISUS EST → PROPTER SCELUS POPULI MEI PERCUSSUS EST.

D8. Isaias 53:9 Et dabit impios pro sepultura, et divitem pro morte sua, eo quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore ejus.

ET DABIT IMPIOS PRO SEPULTURA + ET DIVITEM PRO MORTE SUA → EO QUOD INIQUITATEM NON FECERIT.

D9. Isaias 53:10 Et Dominus voluit conterere eum in infirmitate. Si posuerit pro peccato animam suam, videbit semen longævum, et voluntas Domini in manu ejus dirigetur.

CUM POSUERIT ANIMAM SUAM PRO PECCATO → VIDEBIT SEMEN LONGÆVUM, DIES SUOS PROLONGABIT.

D10. Isaias 53:11 Pro eo quod laboravit anima ejus, videbit et saturabitur. In scientia sua justificabit ipse justus servus meus multos, et iniquitates eorum ipse portabit. (12) Ideo dispertiam ei plurimos, et fortium dividet spolia, pro eo quod tradidit in mortem animam suam, et cum sceleratis reputatus est, et ipse peccata multorum tulit, et pro transgressoribus rogavit.

PRO EO QUOD TRADIDIT IN MORTEM ANIMAM SUAM + ET CUM SCLERATIS REPUTATUS EST → ET IPSE PECCATA MULTORUM TULIT, ET PRO TRANSGRESSORIBUS ROGAVIT.

(Meae cogitationes privatae: Lege Isaiam 53:9 et deinde Isaiam 53:10 iterum, ordine. Prior dicit servum MORTUUM esse et in sepulcro divitis sepultum. Posterior dicit quod, postquam anima servi oblatio pro peccato facta erit, servus semen suum VIDEBIT et dies suos PROLONGABIT. Hae duae sententiae ambae verae esse non possunt de viro qui mortuus manet. Resurrectio in hoc capite Isaiae scripta est, septingentis annis antequam resurrectio facta est.)

DIVERSUS ASPECTUS, EADEM SCAENA — pagina prophetae, et vir in curru eam clara voce legens

Actus Apostolorum 8:32 Locus autem Scripturæ quem legebat, erat hic: Tamquam ovis ad occisionem ductus est: et sicut agnus coram tondente se, sine voce, sic non aperuit os suum. (33) In humilitate iudicium ejus sublatum est. Generationem ejus quis enarrabit? quoniam tolletur de terra vita ejus. (34) Respondens autem eunuchus Philippo, dixit: Obsecro te, de quo propheta dicit hoc? de se, an de alio aliquo? (35) Aperiens autem Philippus os suum, et incipiens a Scriptura ista, evangelizavit illi Jesum.

DE QUO PROPHETA HOC DICIT? → PHILIPPUS AB EADEM SCRIPTURA INCIPIENS, EVANGELIZAVIT ILLI IESUM.

(Cogitationes meae personales: Haec est quaestio sincera, voce prolata a viro qui responsum numquam audiverat. Quaestio est: de quo propheta loquitur? Responsum non est sententia privata Philippi. Philippus ab illo ipso versu in Isaia 53 incepit. Philippus Iesum ex illo versu praedicavit. Ipsa lectio Apostolorum de Isaia 53 nobis scripta relicta est. Nemo cogitur de lectione Apostolorum circa Isaiam 53 coniecturam facere.)

E. IMMANUEL — DEUS NOBISCUM, PUER NATUS ET FILIUS DATUS

E1. Isaias 7:14 Propter hoc dabit Dominus ipse vobis signum: ecce virgo concipiet, et pariet filium, et vocabitur nomen ejus Emmanuel. [H6005 Immanuwel ■] [H5959 almah ■]

PROPTER HOC DABIT DOMINUS IPSE VOBIS SIGNUM → ECCE VIRGO CONCIPIET, ET PARIET FILIUM, ET VOCABITUR NOMEN EJUS EMMANUEL.

E2. Isaias 9:6 Parvulus enim natus est nobis, et filius datus est nobis, et factus est principatus super humerum ejus: et vocabitur nomen ejus, Admirabilis, Consiliarius, Deus, Fortis, Pater futuri sæculi, Princeps pacis. [H6382 pele ■] (7) Multiplicabitur ejus imperium, et pacis non erit finis; super solium David, et super regnum ejus sedebit, ut confirmet illud et corroboret in judicio et justitia, amodo et usque in sempiternum: zelus Domini exercituum faciet hoc.

PUER NATUS EST + FILIUS DATUS EST → VOCABITUR NOMEN EIUS DEUS FORTIS, PATER AETERNITATIS → IMPERII EIUS NON ERIT FINIS INCREMENTI.

(Meae cogitationes personales: Considera ordinem duorum verborum in Isaia 9:6. Duo verba non sunt idem verbum. Duo verba non eo ordine casu posita sunt. Puer NASCITUR. Filius DATUR. Nasci describit quomodo puer in mundum venerit. Dari describit quid acciderit Filio qui iam exsistebat. Nunc considera nomina huic puero data. Isaias 9:6 non dicit puerum similem fore Deo forti. Isaias 9:6 dicit: "vocabitur nomen eius Deus fortis." Primum nomen in ordine, Admirabilis, est pele (H6382). Pele eandem radicem habet ac responsum quod Manue accepit in Judicum 13, cum nomen peteret nec illud habere posset. In Isaia 9:6, nomen datur.)

E3. Isaias 9:2 Populus qui ambulabat in tenebris, vidit lucem magnam; habitantibus in regione umbræ mortis, lux orta est eis.

POPULUS QUI AMBULABAT IN TENEBRIS, VIDIT LUCEM MAGNAM.

E4. Michæa 5:2 Et tu, Bethlehem Ephrata, parvulus es in millibus Juda; ex te mihi egredietur qui sit dominator in Israël, et egressus ejus ab initio, a diebus æternitatis.

EX TE MIHI EGREDIETUR QUI SIT DOMINATOR IN ISRAËL → ET EGRESSUS EJUS AB INITIO, A DIEBUS ÆTERNITATIS.

(Meae cogitationes personales: Una sententia in Michæa 5:2 utrumque huius totius studii extremum continet. Hic dux EGREDITUR ex parvo oppido. Egredi ex parvo oppido est initium, in loco quo homo ambulare potest. Huius ducis EGRESSUS sunt ab antiquo, ab æterno. Egressus ab æterno nullum omnino initium est. Michæas utramque veritatem in eadem sententia declarat. Michæas neutram veritatem mitigat.)

F. SEMEN MULIERIS ET VIRGO — PRIMA PROMISSIO ET IMPLETIO

F1. Genesis 3:15 Inimicitias ponam inter te et mulierem, et semen tuum et semen illius: ipsa conteret caput tuum, et tu insidiaberis calcaneo ejus.

ET SEMEN TUUM ET SEMEN ILLIUS → IPSA CONTERET CAPUT TUUM, ET TU INSIDIABERIS CALCANEO EJUS.

(Meae cogitationes personales: Deus locutus est Genesis 3:15 serpenti in horto, quo tempore peccatum in mundum intravit. Genesis 3:15 est prima promissio liberatoris in tota Scriptura. Nota cuius semen hic versus nominet. Per reliquam Scripturam, genealogia per viros ducitur. Exempla sunt semen Abrahae et semen David. Hic, semel, in ipso principio, genealogia nominata est semen MULIERIS. Nota etiam duo vulnera in hoc versu, quae non sunt eiusdem magnitudinis. Calx seminis mulieris contunditur. Caput serpentis conteritur.)

F2. ad Galatas 4:4 At ubi venit plenitudo temporis, misit Deus Filium suum factum ex muliere, factum sub lege (5) ut eos, qui sub lege erant, redimeret, ut adoptionem filiorum reciperemus.

MISIT DEUS FILIUM SUUM, FACTUM EX MULIERE → UT EOS QUI SUB LEGE ERANT REDIMERET.

(Meae cogitationes propriae: Epistola ad Galatas 4:4 dicit Deum MISISSE Filium suum. Epistola ad Galatas 4:4 deinde dicit Filium FACTUM ESSE EX MULIERE. Missio prius in sententia nominatur. Nativitas deinde in sententia nominatur. Ille ordo momenti est. Nemo mittitur ex loco nisi iam in eo loco exstiterit.)

DIVERSUS ASPECTUS, EADEM SCAENA — signum promissum, et signum praestitum

Isaias 7:14 Propter hoc dabit Dominus ipse vobis signum: ecce virgo concipiet, et pariet filium, et vocabitur nomen ejus Emmanuel.

ECCE VIRGO CONCIPIET, ET PARIET FILIUM, ET VOCABITUR NOMEN EJUS EMMANUEL.

Matthæus 1:18 Christi autem generatio sic erat: cum esset desponsata mater ejus Maria Joseph, antequam convenirent inventa est in utero habens de Spiritu Sancto. (19) Joseph autem vir ejus cum esset justus, et nollet eam traducere, voluit occulte dimittere eam. (20) Hæc autem eo cogitante, ecce angelus Domini apparuit in somnis ei, dicens: Joseph, fili David, noli timere accipere Mariam conjugem tuam: quod enim in ea natum est, de Spiritu Sancto est. (21) Pariet autem filium: et vocabis nomen ejus Jesum: ipse enim salvum faciet populum suum a peccatis eorum. (22) Hoc autem totum factum est, ut adimpleretur quod dictum est a Domino per prophetam dicentem: (23) Ecce virgo in utero habebit, et pariet filium: et vocabunt nomen ejus Emmanuel, quod est interpretatum Nobiscum Deus.

VOCABIS NOMEN EIUS IESUM: IPSE ENIM SALVUM FACIET POPULUM SUUM A PECCATIS EORUM → VOCABUNT NOMEN EIUS EMMANUEL, QUOD EST INTERPRETATUM, NOBISCUM DEUS.

(Meae cogitationes personales: Differentia inter duas narrationes est doctrina. Isaias 7:14 dicit IPSA vocabit nomen pueri Emmanuel. Matthæus 1:23 dicit ILLI vocabunt nomen pueri Emmanuel. Una mater infantem suum in narratione Isaiae nominat. Omnes Iesum nominant in narratione Matthæi. Matthæus etiam facit quod nullus lector coniectare debet. Matthæus subsistit et nomen lectori interpretatur; intra ipsum textum Evangelii secundum Matthæum. Nullus lector ullo saeculo praeterire potest quid nomen Emmanuel significet. Emmanuel significat Deus nobiscum. Matthæus etiam non dicit ortum Iesu tantum Matthæum prophetiae Isaiae admonuisse. Matthæus dicit haec omnia FACTA esse ut prophetia Isaiae IMPLERETUR.)

F3. Lucas 1:31 Ecce concipies in utero, et paries filium, et vocabis nomen ejus Jesum: (32) hic erit magnus, et Filius Altissimi vocabitur; et dabit illi Dominus Deus sedem David patris ejus: et regnabit in domo Jacob in æternum (33) et regni ejus non erit finis. (34) Dixit autem Maria ad angelum: Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? (35) Et respondens angelus dixit ei: Spiritus Sanctus superveniet in te, et virtus Altissimi obumbrabit tibi. Ideoque et quod nascetur ex te sanctum, vocabitur Filius Dei.

QUOMODO FIET ISTUD, QUONIAM VIRUM NON COGNOSCO? → QUOD NASCETUR SANCTUM VOCABITUR FILIUS DEI.

(Meae cogitationes personales: Quaestio Mariae in Luca 1:34 quaestio prudens est, et homines eam adhuc rogant. Responsum ei datum non est argumentum. Est nuntiatio eius quod Deus facere paratus est. Animadvertite thronum nominatum in Luca 1:32: "thronum David patris eius." Idem est thronus de quo Isaias 9:7 dixit puerum sessurum esse, et eadem domus regia de qua Psalmus 110 scriptus est.)

G. VERBUM CARO FACTUM — ET QUOMODO HOMO EUM REVERA INVENIAT

G1. Joannes 1:1 In principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum.

[G3056 logos ■] (2) Hoc erat in principio apud Deum. (3) Omnia per ipsum facta sunt: et sine ipso factum est nihil, quod factum est. (4) In ipso vita erat, et vita erat lux hominum:

IN PRINCIPIO ERAT VERBUM + VERBUM ERAT APUD DEUM + DEUS ERAT VERBUM → OMNIA PER IPSUM FACTA SUNT.

(Cogitationes meae: Ioannes 1:1 tres sententias in uno versu dat. Unaquaeque ex tribus sententiis necessaria est. Prima sententia est "Verbum erat in principio." Verbum, titulus Filii Dei antequam corpus humanum sumpsit, initium non habuit. Secunda sententia est "Verbum erat apud Deum." Verbum non est simpliciter aliud nomen Dei Patris, quia persona secum esse non potest. Tertia sententia est "Verbum erat Deus." Verbum non est ens inferius iuxta Deum stans. Si quaelibet ex his tribus sententiis tollatur, sententia diversa ab ea quam Ioannes scripsit efficitur.)

G2. Joannes 1:14 Et Verbum caro factum est, et habitavit in nobis: et vidimus gloriam ejus, gloriam quasi unigeniti a Patre plenum gratiae et veritatis. **[G4637 skenoo ■]**

VERBUM CARO FACTUM EST + HABITAVIT IN NOBIS → VIDIMUS GLORIAM EIUS, GLORIAM QUASI UNIGENITI A PATRE.

DIVERSUS ASPECTUS, EADEM SCAENA — tabernaculum in deserto, et tabernaculum corporis

Exodus 25:8 Facientque mihi sanctuarium, et habitabo in medio eorum:

FACIENTQUE MIHI SANCTUARIUM → ET HABITABO IN MEDIO EORUM.

Joannes 1:14 Et Verbum caro factum est, et habitavit in nobis: et vidimus gloriam ejus, gloriam quasi unigeniti a Patre plenum gratiae et veritatis.

VERBUM CARO FACTUM EST ET HABITAVIT IN NOBIS.

(Cogitationes meae privatae: Verbum Graecum quo Ioannes utitur pro "habitavit" in Ioannis 1:14 est skenoo (G4637). Skenoo significat tabernaculum figere et in eo tabernaculo habitare. Antiquis temporibus, Deus populo Israel dixit ut

tabernaculum aedificarent, ut Deus inter eos habitaret, et illud ex pellibus, ligno, et auro aedificaverunt (Exodus 25:8). In Ioannis 1:14, eadem imago redit, sed tabernaculum est corpus humanum. Tabernaculum in deserto imago prior erat veritatis quam Ioannes describit, praemonstrans corpus Iesu Christi. Novum Testamentum illud tabernaculum umbram esse declarat, imaginem quae ad Iesum Christum monstrat, sed tantum postquam revelat quid umbra significaret. Ioannes hoc plane affirmat in Ioannis 1:14.)

G3. ad Colossenses 1:15 qui est imago Dei invisibilis, primogenitus omnis creaturæ: (16) quoniam in ipso condita sunt universa in cælis, et in terra, visibilia, et invisibilia, sive throni, sive dominationes, sive principatus, sive potestates: omnia per ipsum et in ipso creata sunt: (17) et ipse est ante omnes, et omnia in ipso constant.

PER IPSUM CREATA SUNT OMNIA + IPSE EST ANTE OMNIA → ET OMNIA IN IPSO CONSTANT.

G4. ad Colossenses 2:9 quia in ipso inhabitat omnis plenitudo divinitatis corporaliter: (10) et estis in illo repleti, qui est caput omnis principatus et potestatis:

QUIA IN IPSO INHABITAT OMNIS PLENITUDO DIVINITATIS CORPORALITER → ET ESTIS IN ILLO REPLETI.

G5. QUOMODO EUM INVENIAS — NOBIS DIXIT UBI QUAERERE

Ioannes 5:39 Scrutamini Scripturas, quia vos putatis in ipsis vitam æternam habere: et illæ sunt quæ testimonium perhibent de me: (40) et non vultis venire ad me ut vitam habeatis.

SCRUTAMINI SCRIPTURAS → ET ILLÆ SUNT QUÆ TESTIMONIUM PERHIBENT DE ME.

(Cogitationes meae propriae: Hoc dixit Iesus in Ioanne 5:39-40 hominibus qui Scripturas melius noverant quam fere quisquam alius eo tempore vivens. Eas memoriter recitare poterant. Iesus eis dixit totum corpus Scripturae quod memoria tenuerant ad se ipsum spectare, et eos tamen ad se venire nolle ut vitam acciperent. Non idem est verba Scripturae scire et personam de qua verba illa loquuntur cognoscere. Nullus alius locus est ubi vita quaeratur. Non dixit Iesus: scrutamini affectus vestros. Dixit: scrutamini Scripturas.)

G6. Lucas 24:25 Et ipse dixit ad eos: O stulti, et tardi corde ad credendum in omnibus quæ locuti sunt prophetæ! (26) Nonne hæc oportuit pati Christum, et ita intrare in gloriam suam? (27) Et incipiens a Moyse, et omnibus prophetis, interpretabatur illis in omnibus scripturis quæ de ipso erant.

INCIPIENS A MOSE ET OMNIBUS PROPHETIS → EXPOSUIT ILLIS IN OMNIBUS SCRIPTURIS QUAE DE IPSO ERANT.

G7. Lucas 24:32 Et dixerunt ad invicem: Nonne cor nostrum ardens erat in nobis dum loqueretur in via, et aperiret nobis Scripturas?

NONNE COR NOSTRUM ARDENS ERAT IN NOBIS, DUM APERIRET NOBIS SCRIPTURAS?

G8. Lucas 24:44 Et dixit ad eos: Hæc sunt verba quæ locutus sum ad vos cum adhuc essem vobiscum, quoniam necesse est impleri omnia quæ scripta sunt in lege Moysi, et prophetis, et Psalmis de me. (45) Tunc aperuit illis sensum ut intelligerent Scripturas

OMNIA IMPLERI OPORTET, QUAE SCRIPTA SUNT IN LEGE MOYSI, ET PROPHETIS, ET PSALMIS DE ME → TUNC APERUIT ILLIS SENSUM.

(Cogitationes meae propriae: Lucas 24:44-45 responsionem dat quaestioni quam tota haec disquisitio quaerit. Haec responsio ex ore Iesu venit, postquam Iesus a mortuis resurrexit. Iesus tres partes Veteris Testamenti nominavit: legem Moysi, prophetas, et psalmos. Hae tres partes simul totum Vetus Testamentum sunt. Iesus dixit totum Vetus Testamentum res de se continere. Iesus non dixit tantum partem Veteris Testamenti res de se continere. Deinde Iesus duas res separatas discipulis fecit. Iesus SCRIPTURAS discipulis aperuit. Iesus INTELLECTUM discipulorum aperuit. Homo ambabus his rebus indiget. Homo totam Bibliam manibus suis tenere potest et adhuc indigere ut Iesus oculos eius aperiat ad Iesum in Biblia videndum. Lege Bibliam. Roga Iesum ut Bibliam tibi aperiat. Perge Bibliam legere.)

G9. Joannis I 1:1 Quod fuit ab initio, quod audivimus, quod vidimus oculis nostris, quod perspeximus, et manus nostræ contrectaverunt de verbo vitæ: (2) et vita manifestata est, et vidimus, et testamur, et annuntiamus vobis vitam æternam, quæ erat apud Patrem, et apparuit nobis: (3) quod vidimus et audivimus, annuntiamus vobis, ut et vos societatem habeatis nobiscum, et societas nostra sit cum Patre, et cum Filio ejus Iesu Christo.

AUDIVIMUS + VIDIMUS OCULIS NOSTRIS + PERSPEXIMUS + MANUS NOSTRAE CONTRECTAVERUNT → ILLAM VITAM AETERNAM, QUAE ERAT APUD PATREM, ET MANIFESTATA EST NOBIS.

(Meae cogitationes personales: Ioannes de industria sensus enumerat in 1 Ioannis 1:1: auditum, visum, diligenter contemplatum, et manibus nostris tactum. Ioannes non affectum vel notionem describit. Ioannes personam describit cum qua cibos sumpsit. Eadem sententia, Ioannes illam personam vocat "vitam illam aeternam, quae erat apud Patrem." Persona quam apostoli manibus suis tetigerunt eadem est persona quae erat apud Patrem ante principium. Haec est tota assertio 1 Ioannis 1:1-3. Ioannes affirmat se testem esse huius assertionis, non theoricum de hac assertione.)

H. CUR MORS ITA ESSE DEBIT — PONS AD DEUM REDEUNDI

H1. PROBLEMA, PLANE ENUNTIATUM

Isaias 59:2 Sed iniquitates vestrae diviserunt inter vos et Deum vestrum; et peccata vestra absconderunt faciem ejus a vobis, ne exaudiret.

SED INIQUITATES VESTRAE DIVISERUNT INTER VOS ET DEUM VESTRUM.

ad Romanos 3:23 omnes enim peccaverunt, et egent gloria Dei.

OMNES ENIM PECCAVERUNT, ET EGENT GLORIA DEI.

H2. QUARE SANGUIS, ET NON RES FACILIOR

ad Hebræos 9:22 Et omnia pene in sanguine secundum legem mundantur: et sine sanguinis effusione non fit remissio. **[G859 aphesis ■]**

ET SINE SANGUINIS EFFUSIONE NON FIT REMISSIO.

Leviticus 17:11 quia anima carnis in sanguine est: et ego dedi illum vobis, ut super altare in eo expietis pro animabus vestris, et sanguis pro animae piaculo sit.

QUIA ANIMA CARNIS IN SANGUINE EST → ET SANGUIS PRO ANIMAE PIACULO SIT.

ad Hebræos 10:4 Impossibile enim est sanguine taurorum et hircorum auferri peccata.

IMPOSSIBILE ENIM EST SANGUINE TAURORUM ET HIRCORUM AUFERRI PECCATA.

(Meae cogitationes personales: Hos tres versus simul pone, et totum antiquum sacrificiorum systema se ipsum explicat. Vita in sanguine est. Peccatum vita constat. Antiquis temporibus, sacrificia animalium propitiationem (tegimen temporarium peccati quod hominis statum coram Deo restituebat) praestabant, diem ex die, per plura saecula. Epistola ad Hebraeos plane declarat sacrificia animalium peccatum numquam tollere potuisse. Ad quid ergo omnia illa sacrificia erant? Debitum peccati visibiliter insolutum tenebant. Erant longa, iterata, cotidiana admonitio vitam deberi, et hanc admonitionem in loco suo tenebant usque ad unam mortem quae debitum peccati plene solvere posset.)

H3. QUAM PROFUNDE DESCENDERIT

ad Philippenses 2:5 Hoc enim sentite in vobis, quod et in Christo Jesu: (6) qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se æqualem Deo: (7) sed semetipsum exinanivit, formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus, et habitu inventus ut homo. (8) Humiliavit semetipsum factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis.

CUM IN FORMA DEI ESSET → FORMAM SERVI ACCEPIT → FACTUS OBOEDIENS USQUE AD MORTEM, MORTEM AUTEM CRUCIS.

(Meae cogitationes personales: Animadvertite ordinem descensus in Philippensibus 2:6-8. Iesus erat in forma Dei. Iesus exinanitus est fama sua. Iesus formam servi accepit. Iesus similitudinem hominum induit. Iesus humilis factus est. Iesus oboediens factus est. Iesus mortuus est. Paulus deinde duo verba addidit quae sententia stricte non requirebat: "mortem autem crucis." Simpliciter dicere Iesum mortuum esse Paulo non sufficebat. Certus modus mortis Iesu pars est argumenti Pauli.)

H4. QUID REVERA EI CONSTITIT — PRAEDICTUM, ET ITERUM POSTEA DICTUM

Isaias 50:6 Corpus meum dedi percutientibus, et genas meas vellentibus; faciem meam non averti ab increpantibus et conspuentibus in me.

CORPUS MEUM DEDI PERCUTIENTIBUS → FACIEM MEAM NON AVERTI AB INCREPANTIBUS ET CONSPUENTIBUS IN ME.

Psalmi 21:17–21:19 (KJV 22:16-18) Quoniam circumdederunt me canes multi; concilium malignantium obsedit me. Foderunt manus meas et pedes meos; (17) dinumeraverunt omnia ossa mea. Ipsi vero

consideraverunt et inspexerunt me. (18) Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

FODERUNT MANUS MEAS ET PEDES MEOS → DIVISERUNT SIBI VESTIMENTA MEA, ET SUPER VESTEM MEAM MISERUNT SORTEM.

Matthæus 27:35 Postquam autem crucifixerunt eum, diviserunt vestimenta ejus, sortem mittentes: ut impleretur quod dictum est per prophetam dicentem: Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

CRUCIFIXERUNT EUM, ET DIVISERUNT VESTIMENTA EIUS, SORTES MITTENTES → UT IMPLERETUR.

Joannes 19:34 sed unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis et aqua.

HASTA LATUS EIUS PERFODIT → ET CONTINUO EXIVIT SANGUIS ET AQUA.

(Meae cogitationes personales: David de manibus et pedibus perforatis in Psalmo 22 scripsit. David de militibus vestimenta dividitibus in Psalmo 22 scripsit. David hoc scripsit mille annis antequam quisquam in Israel crucifixionem umquam vidisset. David nihil describebat quod ei ipsi personaliter accidisset. Matthaeus saeculis postea scripsit, postquam crucifixio Iesu facta est. Matthaeus scribit milites exacte id fecisse quod Psalmus 22 descripserat. Matthaeus declarat cur milites hoc fecerint: "ut impleretur." Lege duas narrationes simul. David narrationem suam scripsit in tempus futurum prospiciens, nullo modo sciens crucifixionem futuram esse. Matthaeus narrationem suam scripsit crucifixionem retrospecticiens, nullo modo negare valens crucifixionem factam esse.)

H5. AD QUID MORS FUERIT — PONS, NON TRAGOEDIA

ad Romanos 5:8 Commendat autem caritatem suam Deus in nobis: quoniam cum adhuc peccatores essemus, secundum tempus **[G2644 katallasso ■]** (9) Christus pro nobis mortuus est: multo igitur magis nunc justificati in sanguine ipsius, salvi erimus ab ira per ipsum. (10) Si enim cum inimici essemus, reconciliati sumus Deo per mortem filii ejus: multo magis reconciliati, salvi erimus in vita ipsius.

CUM ADHUC PECCATOES ESSEMUS, CHRISTUS PRO NOBIS MORTUUS EST → RECONCILIATI SUMUS DEO PER MORTEM FILII EIUS.

ad Corinthios II 5:18 Omnia autem ex Deo, qui nos reconciliavit sibi per Christum: et dedit nobis ministerium reconciliationis **[G2643 katallage ■]** (19) quoniam quidem Deus erat in Christo mundum reconcilians sibi, non reputans illis delicta ipsorum, et posuit in nobis verbum reconciliationis. (20) Pro Christo ergo legatione fungimur, tamquam Deo exhortante per nos. Obsecramus pro Christo, reconciliamini Deo. (21) Eum, qui non noverat peccatum, pro nobis peccatum fecit, ut nos efficeremur justitia Dei in ipso.

DEUS ERAT IN CHRISTO, MUNDUM RECONCILIANS SIBI → EUM QUI NON NOVERAT PECCATUM, PRO NOBIS PECCATUM FECIT.

ad Timotheum I 2:5 Unus enim Deus, unus et mediator Dei et hominum homo Christus Iesus: (6) qui dedit redemptionem semetipsum pro omnibus, testimonium temporibus suis:

UNUS DEUS + UNUS MEDIATOR DEI ET HOMINUM, HOMO CHRISTUS IESUS.

(Meae cogitationes personales: Mediator (is qui inter duas partes seiunctas stat, ut duas partes in concordiam reducat) utrique parti plene pertinere debet, alioquin mediator esse non potest. Attende quid dicat 1 Timotheum 2:5 mediatorem esse: "homo Christus Iesus." Homo esse debet, alioquin non potest stare ubi homines stant et morte humana mori. Nunc attende quid dicat 2 Corinthios 5:19 verum fuisse intra illam mortem: "Deus erat in Christo." Et Deus esse debet, alioquin mors eius nihil aliud est quam unus homo amplius moriens, nullam salutem (ereptionem a peccato et poena peccati) cuiquam praestans. Hac de causa responsio ad quaestionem "quis est Iesus" non est quaestio secundaria solis doctis reservata. Tota doctrina salutis ex hoc pendet.)

H6. SERPENS IN PALO — ANTIQUA IMAGO QUAM SIBI APPLICAVIT

Numeri 21:8 et locutus est Dominus ad eum: Fac serpentem æneum, et pone eum pro signo: qui percussus aspexerit eum, vivet. (9) Fecit ergo Moyses serpentem æneum, et posuit eum pro signo: quem cum percussi aspicerent, sanabantur.

OMNIS QUI MORSUS FUERIT, CUM ASPEXERIT ILLUM, VIVET.

DIVERSUS ASPECTUS, EADEM SCAENA — pertica in deserto, et crux in colle

Joannes 3:14 Et sicut Moyses exaltavit serpentem in deserto, ita exaltari oportet Filium hominis: (15) ut omnis qui credit in ipsum, non pereat, sed habeat vitam æternam. (16) Sic enim Deus dilexit mundum, ut Filium suum unigenitum daret: ut omnis qui credit in eum, non pereat, sed habeat vitam æternam. (17) Non enim misit Deus Filium suum in mundum, ut judicet mundum, sed ut salvetur mundus per ipsum.

SICUT MOSES EXALTAVIT SERPENTEM IN DESERTO, ITA EXALTARI OPORTET FILIUM HOMINIS → OMNIS QUI CREDIT IN EUM NON PEREAT.

(Cogitationes meae: Haec conexio inter Numeros 21 et Ioannem 3 non est conexio quam hoc studium excogitavit. Iesus hanc conexionem directe et clara voce de sua ipsius identitate declaravit. Morientibus in deserto non dictum est ut se ipsos corrigerent, ut fortes essent, aut ut curationem mererentur. Dictum est eis ut ASPICERENT id quod Deus in palo sustulerat. Qui aspexerunt, vixerunt. Nunc duas scaenas simul tene et partem mirabilem animadvertite. Serpens aeneus in palo sublatus eiusdem formae erat ac ipsa res quae necabat eos qui in eum aspiciebant. Paulus similem veritatem mirabilem de cruce declarat, dicens Iesum FACTUM esse peccatum pro nobis, cum ipse peccatum non cognovisset (II Corinthios 5:21). Curatio in eadem forma ac maledictio sublata est.)

I. PATER IPSE FILIUM "DEUM" ET "DOMINUM" VOCAT

I1. ad Hebræos 1:1 Multifariam, multisque modis olim Deus loquens patribus in prophetis: (2) novissime, diebus istis locutus est nobis in Filio, quem constituit hæredem universorum, per quem fecit et sæcula: (3) qui cum sit splendor gloriæ, et figura substantiæ ejus, portansque omnia verbo virtutis suæ, purgationem peccatorum faciens, sedet ad dexteram majestatis in excelsis:

LOCUTUS EST NOBIS IN FILIO SUO + PER QUEM ETIAM FECIT SAECULA → SPLENDOR GLORIAE EIUS, ET FIGURA SUBSTANTIAE EIUS.

I2. ad Hebræos 1:5 Cui enim dixit aliquando angelorum: Filius meus es tu, ego hodie genui te? Et rursum: Ego ero illi in patrem, et ipse erit mihi in filium? **[G4416 prototokos ■]** (6) Et cum iterum introducit primogenitum in orbem terræ, dicit: Et adorent eum omnes angeli Dei.

CUI ENIM DIXIT ALIQUANDO ANGELORUM: FILIUS MEUS ES TU? → ET ADORENT EUM OMNES ANGELI DEI.

(Meae cogitationes personales: Totum primum caput libri ad Hebraeos unum longum argumentum facit. Argumentum est Filium non esse angelum nec umquam angelum fuisse. Hoc punctum notandum est in studio quod nuper multas paginas de figura quae "angelus Domini" vocatur, impendit. Verbum Hebraicum malak nuntium nominat. Ipse Filius Dei hoc nuntium quibusdam temporibus in Vetere Testamento gessit. Sed scriptor libri ad Hebraeos nulli permittit Filium inter angelos creatos numerare. Angelis dicitur ut Filium adorent.)

I3. ad Hebræos 1:8 Ad Filium autem: Thronus tuus Deus in sæculum sæculi: virga æquitatis, virga regni tui. (9) Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo exultationis præ participibus tuis. (10) Et: Tu in principio, Domine, terram fundasti: et opera manuum tuarum sunt cæli. (11) Ipsi peribunt, tu autem permanebis, et omnes ut vestimentum veterascent: (12) et velut amictum mutabis eos, et mutabuntur: tu autem idem ipse es, et anni tui non deficient.

AD FILIUM AUTEM DICIT, THRONUS TUUS, DEUS, IN SAECULUM SAECULI → TU, DOMINE, IN PRINCIPIO FUNDASTI TERRAM.

(Cogitationes meae: Lege iterum quinque priora verba ad Hebraeos 1:8: "Ad Filium autem: Thronus tuus, Deus." Non est haec opinio scriptoris libri ad Hebraeos de Iesu. Refert Deum Patrem ad Filium directe loquentem. Pater Filium "O Deus" appellat, deinde Filium "Dominum" vocat, tum Filio tribuit terram et caelos fecisse. Si quis contendere velit Filium numquam in Scriptura Deum vocari, is huic versui respondere debet, ubi Pater Filium Deum appellat.)

DIVERSUS ASPECTUS, EADEM SCAENA — carmen regi scriptum, et Pater illud Filio suo citans

Psalmi 44:7–44:8 (KJV 45:6-7) Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi; virga directionis virga regni tui. (7) Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem; propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ, præ consortibus tuis.

SEDES TUA, DEUS, IN SÆCULUM SÆCULI → PROPTEREA UNXIT TE DEUS, DEUS TUUS, OLEO LÆTITIÆ, PRÆ CONSORTIBUS TUIS.

Psalmi 101:26–101:28 (KJV 102:25-27) Initio tu, Domine, terram fundasti, et opera manuum tuarum sunt cæli. (26) Ipsi peribunt, tu autem permanes; et omnes sicut vestimentum veterascent. Et sicut opertorium mutabis eos, et mutabuntur; (27) tu autem idem ipse es, et anni tui non deficient.

INITIO TU, DOMINE, TERRAM FUNDASTI → TU AUTEM IDEM IPSE ES, ET ANNI TUI NON DEFICIENT.

(Cogitationes meae personales: Hic est locus ubi duas lectiones simul legere revera prodest. Psalmus 45 carmen nuptiale est. Psalmus 102 oratio est viri in angustiis constituti. In Psalmo 102, verba illa ad Dominum diriguntur; Deum Israelis, qui mundum fecit. Uterque psalmus ante Iesu nativitatem in Bethlehem multis saeculis scriptus est. Epistola ad Hebraeos, capite primo, utrumque psalmum citat. Epistola ad Hebraeos, capite primo, utrumque psalmum ut verba Dei Patris proponit. Epistola ad Hebraeos, capite primo, utrumque psalmum Filio applicat. Adverte parvas differentias in verbis inter psalmos originales et citationes in Epistola ad Hebraeos, capite primo. Scriptura has parvas differentias non celat, neque hoc studium eas celat. Quod inter psalmos et Epistolam ad Hebraeos, caput primum, non mutatur, est identitas personae de qua verba dicuntur.)

J. DIXIT DOMINUS DOMINO MEO — VERSUS QUI DISPUTATIONEM FINIVIT

J1. Psalmi 109:1–109:2 (KJV 110:1-2) Psalmus David. Dixit Dominus Domino meo: Sede a dextris meis, donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum. **[H113 adown ■] [H3068 Yehovah ■]** (2) Virgam virtutis tuæ emittet Dominus ex Sion: dominare in medio inimicorum tuorum.

DIXIT DOMINUS DOMINO MEO: SEDE A DEXTRIS MEIS → DONEC PONAM INIMICOS TUOS SCABELLUM PEDUM TUORUM.

(Cogitationes meae propriae: Hic unus versus in Psalmo 110:1 plus significationis fert quam prima lectio ostendit. In lingua Anglica, ambo verba scribuntur "Lord." Solum indicium discriminis est usus litterarum maiusculum. Primum verbum litteris maiusculis scribitur; LORD. Secundum verbum litteris maiusculis non scribitur. Sub textu Anglico, haec sunt duo diversa verba Hebraica. Primum verbum Hebraicum est nomen foederis Dei, Yehovah (H3068). Litterae maiusculae in KJV semper significant verbum Hebraicum subiiciens esse Yehovah. Secundum verbum Hebraicum est adown (H113), verbum quod dominum vel rectorem significat. Forma verbi adown hic usurpata legitur "Dominus meus." David, hunc psalmum scribens, refert Deum loquentem alicui quem David suum proprium Dominum vocat. Nunc considera quaestionem simplicem. David erat rex Israel. Quis erat Dominus eius? Responsio fit mirabilior cum recordaris Deum promisisse Christum ex ipsa familia David, generationibus post, venturum esse. Vir non solet suum proprium abnepotem "Dominum meum" vocare.)

J2. IPSE DE EA RE EOS INTERROGAVIT, ET NEMO RESPONDERE POTUIT

Matthæus 22:41 Congregatis autem pharisæis, interrogavit eos Iesus (42) dicens: Quid vobis videtur de Christo? cujus filius est? Dicunt ei: David. (43) Ait illis: Quomodo ergo David in spiritu vocat eum Dominum, dicens: (44) Dixit Dominus Domino meo: Sede a dextris meis, donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum? (45) Si ergo David vocat eum Dominum, quomodo filius ejus est? (46) Et nemo poterat ei respondere verbum: neque ausus fuit quisquam ex illa die eum amplius interrogare.

SI ERGO DAVID VOCAT EUM DOMINUM, QUOMODO FILIUS EIUS EST? → ET NEMO POTERAT EI RESPONDERE VERBUM.

(Meae cogitationes propriae: Iesus Pharisaeis responsum ad quaestionem suam ipsius in Matthaeo 22:41-46 non dixit. Interrogavit eam et insolutam reliquit. Insoluta manet etiam nunc, et adhuc unum tantum responsum habet quod ei congruat. Christus est filius David secundum carnem, et Dominus David secundum id quod erat antequam David natus esset.)

J3. PETRUS EODEM VERSU USUS EST DIE QUO ECCLESIA COEPIT

Actus Apostolorum 2:32 Hunc Jesum resuscitavit Deus, cujus omnes nos testes sumus. (33) Dexterâ igitur Dei exaltatus, et promissione Spiritus Sancti accepta a Patre, effudit hunc, quem vos videtis et auditis. (34) Non enim David ascendit in cælum: dixit autem ipse: Dixit Dominus Domino meo: Sede a dextris meis (35) donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum. (36) Certissime sciat ergo omnis domus Israël, quia et Dominum eum et Christum fecit Deus hunc Jesum, quem vos crucifixistis.

NON ENIM DAVID ASCENDIT IN CAELOS → DEUS ET DOMINUM ET CHRISTUM EUM FECIT, HUNC IESUM QUEM VOI CRUCIFIXISTIS.

(Meae cogitationes personales: Argumentum Petri in Actibus 2:29-36 breve est. Argumentum Petri nulla calliditate indiget. David scripsit de aliquo sedente ad dexteram Dei. David numquam ascendit ut sederet ad dexteram Dei. Aliquis poterat ire et sepulcrum David videre, Petrus paucis versibus antea dicit. Psalmus igitur non erat de David. Petrus deinde nominat

personam de qua psalmus erat. Petrus hanc personam sine ulla mitigatione nominat: "hunc Iesum, quem vos crucifixistis." Petrus hanc personam vocat "et Dominum et Christum.")

J4. IDEM PSALMUS ADHUC UNUM DICIT — ET EPISTOLA AD HEBRAEOS TOTAM ARGUMENTATIONEM SUPER EO AEDIFICAT

Psalmi 109:4 (KJV 110:4) Juravit Dominus, et non pœnitebit eum: Tu es sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedech.

JURAVIT DOMINUS, ET NON PŒNITEBIT EUM → TU ES SACERDOS IN ÆTERNUM SECUNDUM ORDINEM MELCHISEDECH.

ad Hebræos 5:5 Sic et Christus non semetipsum clarificavit ut pontifex fieret: sed qui locutus est ad eum: Filius meus es tu, ego hodie genui te. (6) Quemadmodum et in alio loco dicit: Tu es sacerdos in æternum, secundum ordinem Melchisedech.

SIC ET CHRISTUS NON SEMETIPSUM CLARIFICAVIT UT PONTIFEX FIERET → TU ES SACERDOS IN ÆTERNUM, SECUNDUM ORDINEM MELCHISEDECH.

ad Hebræos 7:3 sine patre, sine matre, sine genealogia, neque initium dierum, neque finem vitæ habens, assimilatus autem Filio Dei, manet sacerdos in perpetuum.

NEQUE INITIUM DIERUM, NEQUE FINEM VITÆ HABENS → MANET SACERDOS IN PERPETUUM.

ad Hebræos 7:24 hic autem eo quod maneat in æternum, sempiternum habet sacerdotium. (25) Unde et salvare in perpetuum potest accedentes per semetipsum ad Deum: semper vivens ad interpellandum pro nobis.

MANET IN ÆTERNUM + SEMPITERNUM HABET SACERDOTIUM → SALVARE IN PERPETUUM POTEST EOS.

(Meae cogitationes privatae: Unus brevis psalmus multa continet. Psalmus 110 nominat aliquem quem David Dominum suum vocat, ad dexteram Dei sedentem. Psalmus 110 nominat regem regnantem ex Sion. Psalmus 110 nominat sacerdotem in æternum, ordinis antiquioris quam sacerdotium Israelis, cui Deus iuravit iuramento quod Deus non revocabit. In antiqua Israele, lex officium regis et officium sacerdotis separata servabat. Viro non licebat utrumque officium sub illa lege tenere. Psalmus 110 utrumque officium uni personae tribuit. Liber ad Hebraeos plura capita impendit explicando quisnam illa persona sit.)

K. A SEPULCHRO EXCITATUS — ET IN VOBIS VIVENS

K1. RES IPSA, ET QUOMODO TRADITA SIT

ad Corinthios I 15:3 Tradidi enim vobis in primis quod et accepi: quoniam Christus mortuus est pro peccatis nostris secundum Scripturas: (4) et quia sepultus est, et quia resurrexit tertia die secundum Scripturas:

CHRISTUS MORTUUS EST PRO PECCATIS NOSTRIS SECUNDUM SCRIPTURAS + SEPULTUS EST + RESURREXIT TERTIA DIE.

ad Corinthios I 15:20 Nunc autem Christus resurrexit a mortuis primitiæ dormientium

CHRISTUS RESURREXIT A MORTUIS, ET FACTUS EST PRIMITIAE DORMIENTIUM.

K2. QUID RESURRECTIO DE EO PROBAVERIT

ad Romanos 1:3 de Filio suo, qui factus est ei ex semine David secundum carnem (4) qui prædestinatus est Filius Dei in virtute secundum spiritum sanctificationis ex resurrectione mortuorum Jesu Christi Domini nostri:

FACTUS EX SEMINE DAVID SECUNDUM CARNEM → DECLARATUS FILIUS DEI IN VIRTUTE, PER RESURRECTIONEM EX MORTUIS.

(Cogitationes meae propriae: Paulus utramque partem responsi rursus in una sententia, ordine servato, ponit ad Romanos 1:3-4. Iesus ex familia David secundum carnem venit. Iesus Filius Dei declaratus est cum potentia, ex sepulcro exeundo. Quilibet homo se Filium Dei esse asserere potest. Solus Iesus umquam hanc assertionem, resurgendo a mortuis, probatam habuit.)

K3. VETUS TESTAMENTUM ID PRIMUM DIXIT

Psalmi 16:10 ↗ *read this in your Bible*

NON DERELINQUES ANIMAM MEAM IN INFERNO → NEC DABIS SANCTUM TUUM VIDERE CORRUPTIONEM.

Actus Apostolorum 2:29 Viri fratres, liceat audenter dicere ad vos de patriarcha David, quoniam defunctus est, et sepultus: et sepulchrum ejus est apud nos usque in hodiernum diem. (30) Propheta igitur cum esset, et sciret quia jurejurando jurasset illi Deus de fructu lumbi ejus sedere super sedem ejus: (31) providens locutus est de resurrectione Christi, quia neque derelictus est in inferno, neque caro ejus vidit corruptionem.

DAVID MORTUUS EST ET SEPULTUS → HOC PROVIDENS, LOCUTUS EST DE RESURRECTIONE CHRISTI.

K4. ET NUNC — VIVIT IN POPULO QUEM SALVAVIT

ad Romanos 8:11 Quod si Spiritus ejus, qui suscitavit Jesum a mortuis, habitat in vobis: qui suscitavit Jesum Christum a mortuis, vivificabit et mortalia corpora vestra, propter inhabitantem Spiritum ejus in vobis.

SPIRITUS EIUS QUI SUSCITAVIT IESUM A MORTUIS HABITET IN VOBIS → VIVIFICABIT ET MORTALIA CORPORA VESTRA.

ad Galatas 2:20 Vivo autem, jam non ego: vivit vero in me Christus. Quod autem nunc vivo in carne: in fide vivo Filii Dei, qui dilexit me, et tradidit semetipsum pro me.

CHRISTO CONFIXUS SUM CRUCI → IAM NON EGO, SED VIVIT IN ME CHRISTUS.

ad Colossenses 1:27 quibus voluit Deus notas facere divitias gloriæ sacramenti hujus in gentibus, quod est Christus, in vobis spes gloriæ **[G3466 musterion ■]**

HOC MYSTERIUM = CHRISTUS IN VOBIS, SPES GLORIAE.

Joannes 14:23 Respondit Jesus, et dixit ei: Si quis diligit me, sermonem meum servabit, et Pater meus diliget eum, et ad eum veniemus, et mansionem apud eum faciemus;

SI QUIS DILIGIT ME, SERMONEM MEUM SERVABIT → AD EUM VENIEMUS, ET MANSIONEM APUD EUM FACIEMUS.

(Meae cogitationes personales: Sequere totam lineam huius studii usque ad conclusionem eius. Iesus erat cum Patre antequam quicquam factum esset. Iesus apparuit hominibus in Vetere Testamento, et illi homines vixerunt. Iesus natus est ex muliere in oppido parvo. Iesus occisus est in monte, in ligno, extra civitatem. Iesus exiit e sepulcro. Biblia nunc dicit Iesum vivere IN hominibus. Haec conclusio est quo hoc studium semper tendebat. Finis huius studii numquam fuit vincere disputationem de eo quis sit Iesus. Finis huius studii est quod is qui haec omnia est vult habitare intra te. Nota etiam Ioannis 14:23: "veniemus." Vox pluralis quae Bibliam aperuit in Genesi 1:26 adhuc hic praesens est.)

L. ILLE REVERSURUS EST — ET ELECTIO QUAE IN AETERNUM MANET

L1. VENIT, ET OMNIS OCULUS EUM VIDEBIT

Actus Apostolorum 1:9 Et cum hæc dixisset, videntibus illis, elevatus est: et nubes suscepit eum ab oculis eorum. (10) Cumque intuerentur in cælum euntem illum, ecce duo viri astiterunt juxta illos in vestibus albis (11) qui et dixerunt: Viri Galilæi, quid statis aspicientes in cælum? Hic Jesus, qui assumptus est a vobis in cælum, sic veniet quemadmodum vidistis eum euntem in cælum.

HIC JESUS, QUI ASSUMPTUS EST A VOBIS IN CÆLUM, SIC VENIET QUEMADMODUM VIDISTIS EUM EUNTEM IN CÆLUM.

Apocalypsis 1:7 Ecce venit cum nubibus, et videbit eum omnis oculus, et qui eum pupugerunt. Et plangent se super eum omnes tribus terræ. Etiam: amen.

OMNIS OCULUS VIDEBIT EUM + ET QUI EUM PUPUGERUNT.

L2. ad Thessalonicenses II 1:7 et vobis, qui tribulamini, requiem nobiscum in revelatione Domini Jesu de cælo cum angelis virtutis ejus **[G1557 ekdikesis ■]** (8) in flamma ignis dantis vindictam iis qui non noverunt Deum, et qui non obediunt Evangelio Domini nostri Jesu Christi (9) qui pœnas dabunt in interitu æternas a facie Domini, et a gloria virtutis ejus: (10) cum venerit glorificari in sanctis suis, et admirabilis fieri in omnibus, qui crediderunt, quia creditum est testimonium nostrum super vos in die illo.

IN FLAMMA IGNIS VINDICTAM SUMENS AB HIS QUI NON NOVERUNT DEUM, ET QUI NON OBOEDIUNT EVANGELIO → CUM VENERIT GLORIFICARI IN SANCTIS SUIS.

(Cogitationes meae propriae: Lege 2 ad Thessalonicenses 1:8 lente. 2 ad Thessalonicenses 1:8 duos coetus nominat, non unum coetum. Primus coetus Deum non NOVIT. Secundus coetus evangelio non OBOEDIT. Cognoscere et oboedire simul in eodem versu nominantur. Adverte etiam 2 ad Thessalonicenses 1:10, quae eiusdem sententiae pars est. Idem adventus Iesu, qui uni coetui ignis est, alteri coetui gloria est. Hoc unum et idem eventum est. Quae pars illius eventus cuiusque hominis sit, nunc decernitur, non postea.)

L3. Apocalypsis 19:11 Et vidi cælum apertum, et ecce equus albus, et qui sedebat super eum, vocabatur Fidelis, et Verax, et cum iustitia iudicat et pugnat. (12) Oculi autem ejus sicut flamma ignis, et in capite ejus diademata multa, habens nomen scriptum, quod nemo novit nisi ipse. (13) Et vestitus erat veste aspersa sanguine: et vocatur nomen ejus: Verbum Dei.

QUI SEDEBAT SUPER EUM VOCABATUR FIDELIS ET VERAX → VOCATUR NOMEN EIUS VERBUM DEI.

Apocalypsis 19:16 Et habet in vestimento et in femore suo scriptum: Rex regum et Dominus dominantium.

REX REGUM ET DOMINUS DOMINANTIIUM.

(Cogitationes meae propriae: Animadverte unam brevem sententiam in Apocalypsi 19:12. Iesus nomen scriptum habebat quod nemo hominum noverat, sed ipse solus illud nomen noverat. Nomina quae huic studio data sunt in eodem loco apparent. Illa nomina sunt Fidelis et Verus. Verbum Dei. Rex regum, et Dominus dominorum.)

L4. LIBRI APERTI

Apocalypsis 20:11 Et vidi thronum magnum candidum, et sedentem super eum, a cujus conspectu fugit terra, et cælum, et locus non est inventus eis. (12) Et vidi mortuos, magnos et pusillos, stantes in conspectu throni, et libri aperti sunt: et alius liber apertus est, qui est vitæ: et iudicati sunt mortui ex his, quæ scripta erant in libris, secundum opera ipsorum: (13) et dedit mare mortuos, qui in eo erant: et mors et infernus dederunt mortuos suos, qui in ipsis erant: et iudicatum est de singulis secundum opera ipsorum. (14) Et infernus et mors missi sunt in stagnum ignis. Hæc est mors secunda. (15) Et qui non inventus est in libro vitæ scriptus, missus est in stagnum ignis.

LIBRI APERTI SUNT + ALIUS LIBER APERTUS EST, QUI EST LIBER VITAE → QUICUMQUE NON INVENTUS EST IN LIBRO VITAE SCRIPTUS, MISSUS EST IN STAGNUM IGNIS.

(Cogitationes meae: Duo genera librorum ante thronum apparent in Apocalypsi 20:12. Unum genus libri ea quae homines fecerunt notat. Alterum genus libri nomina notat, qui liber vitae appellatur. Apocalypsis 20:12 non dicit quemquam salvatum esse ex eo quod in libris gestorum scriptum erat. Apocalypsis 20:15 dicit unam rem quae eventum decrevisse, utrum nomen hominis in libro vitae scriptum esset.)

L5. ELECTIO, TAM APERTE DICTA QUAM QUIDQUAM UMQUAM IN SCRIPTURA DICITUR

Joannes 3:18 Qui credit in eum, non iudicatur; qui autem non credit, jam iudicatus est: quia non credit in nomine unigeniti Filii Dei.

QUI NON CREDIT IAM IUDICATUS EST.

Joannes 3:36 Qui credit in Filium, habet vitam æternam; qui autem incredulus est Filio, non videbit vitam, sed ira Dei manet super eum.

QUI CREDIT IN FILIUM, HABET VITAM ÆTERNAM.

ad Romanos 6:23 Stipendia enim peccati, mors. Gratia autem Dei, vita æterna, in Christo Jesu Domino nostro.

STIPENDIA ENIM PECCATI, MORS → GRATIA AUTEM DEI, VITA ÆTERNA, IN CHRISTO JESU DOMINO NOSTRO.

(Cogitationes meae propriae: Ad Romanos 6:23 est versus centralis totius huius studii. Ad Romanos 6:23 est una brevis sententia duabus partibus constans. Peccatum pretium sibi debitum habet, et illud pretium est mors. Illud pretium uno ex duobus modis solvitur. Aut homo illud pretium ipse, in perpetuum, solvit, aut homo id quod Iesus iam solvit, tamquam donum, accipit. Haec est tota electio. Nemo hanc electionem facere effugit, quia non eligere idem est ac primam viam eligere. Omnia in hoc studio, a "faciamus hominem" in Genesi 1:26 usque ad thronum in Apocalypsi 20, ad hanc unam decisionem tendebant. Adhuc tempus est ad hanc decisionem faciendam. Iesus adhuc vocat.)

L6. Actus Apostolorum 4:12 et non est in alio aliquo salus. Nec enim aliud nomen est sub cælo datum hominibus, in quo oporteat nos salvos fieri.

ET NON EST IN ALIO ALIQUO SALUS → NEC ENIM ALIUD NOMEN EST SUB CÆLO DATUM HOMINIBUS, IN QUO OPORTEAT NOS SALVOS FIERI.

CLAUSULA

Apocalypsis 22:17 Et spiritus, et sponsa dicunt: Veni. Et qui audit, dicat: Veni. Et qui sitit, veniat: et qui vult, accipiat aquam vitæ, gratis.

ET SPIRITUS, ET SPONSA DICUNT → ET QUI VULT, ACCIPIAT AQUAM VITÆ, GRATIS.

Joannes 3:17 Non enim misit Deus Filium suum in mundum, ut judicet mundum, sed ut salvetur mundus per ipsum.

NON ENIM MISIT DEUS FILIUM SUUM IN MUNDUM, UT JUDICET MUNDUM → SED UT SALVETUR MUNDUS PER IPSUM.

(Meae cogitationes: Ultima invitatio in Bibliis nihil costat, et cuivis offertur. Verbum quo utitur est "quicumque." Illud verbum neminem excludit, de industria. Non excludit pessimam personam hoc studium legentem, neque eum qui iam per annos "non" dixit. Iesus, qui haec omnia est, ipse est qui dicit: Veni. Omne quod homini faciendum est, venire et aquam vitae accipere est.)

QUAESTIONES EXERCITATIONIS

Genesis 1:26 — Et dixit Deus: Faciamus hominem ad imaginem nostram:

- a) secundum similitudinem nostram
- b) et ecce, valde bonum erat
- c) ad imaginem Dei creavit illum

2. Isaias 7:14 — Ecce virgo concipiet, et pariet filium:

- a) et vocabis nomen eius IESUM
- b) et vocabitur nomen eius Emmanuel
- c) et vocabunt nomen eius Emmanuel

3. Iudicum 13:22 — Et dixit Manue uxori suae: Morte moriemur:

- a) quia vir pollutus labiis ego sum
- b) nam locus in quo stas, terra sancta est
- c) quia Deum vidimus

4. Psalmus 110:1 — Dixit Dominus Domino meo: Sede a dextris meis:

- a) donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum
- b) dominare in medio inimicorum tuorum
- c) donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum

5. Ad Hebraeos 1:8 — Ad Filium autem dicit: Thronus tuus, Deus, in saeculum saeculi:

- a) sceptrum aequitatis est sceptrum regni tui
- b) sceptrum regni tui sceptrum aequitatis est
- c) et factus est principatus super humerum eius

6. Genesis 22:8 — Deus providebit sibi agnum in holocaustum:

- a) et imposuit eam super Isaac filium suum
- b) sic ambo pariter perrexerunt
- c) ecce ignis et ligna

7. 2 Thessalonicenses 1:9 — Qui poenas dabunt exitium aeternum a facie Domini:

- a) et a gloria potentiae eius
- b) quae est mors secunda
- c) et pro gloria maiestatis eius

TESTES POST HOC RESPNSUM

Haec responsio non in unius scriptoris voce nititur. Moyses, Iosue, scriptor libri Iudicum, scriptor librorum Paralipomenon, et David omnes ad eam conferunt. Item Isaias, Michaeas, et Malachias. Item Matthaeus, Lucas, et Ioannes. Petrus loquitur in Pentecoste. Philippus loquitur in via deserta. Paulus per octo epistolas scribit. Scriptor epistolae ad Hebraeos eam concludit. Hae sunt quindecim voces, per viginti octo libros Bibliae, a primo capite libri Genesis usque ad ultimum caput libri Apocalypsis. Omnes quindecim voces idem de eadem persona dicunt.

QUOMODO HAEC STUDIA RAMIFICANTUR

→ QUOMODO UMBRA AD LUCEM INDICAT: LIGNUM IN DORSO ISAAC POSITUM (GENESIS 22:6) ET CRUX IN DORSO FILII POSITA (IOANNES 19:17). UMBRA IN MONTE APPARUIT. CORPUS EXTRA CIVITATEM APPARUIT.

QUOMODO VERBA DIFFERANT: UNUM VOCABULUM ANGLICUM "LORD" DUAS VOCES HEBRAICAS DIVERSAS IN PSALMO 110:1 REPRaesentat. DUAE VOCES HEBRAICAE SUNT YEHOVAH (H3068) ET ADOWN (H113). TOTUM ARGUMENTUM QUOD IESUS IN MATTHAEO 22:45 PROTULIT IN ILLA DIFFERENTIA NITITUR.

→ QUOMODO HOC AD TE PERTINEAT: IESUS NON EST SOLUM IS QUI VENIT. IESUS NON EST SOLUM IS QUI VENTURUS EST. IESUS EST IS QUI VULT IN TE NUNC VIVERE (COLOSSENSES 1:27, GALATAS 2:20).

→ QUID HOC AD AETERNITATEM SIGNIFICET: STIPENDIA PECCATI MORS EST. DONUM DEI VITA AETERNA PER IESUM CHRISTUM DOMINUM NOSTRUM (ROMANI 6:23). HAE SUNT SOLAE DUAE VIAE QUIBUS HOMO UMQUAM DEBITUM PECCATI SOLVIT.

SEMITA CUNICULI: PSALMI 110:4 ET EPISTOLA AD HEBRAEOS, CAPUT 7, APERIUNT VIAM AD TOTAM DOCTRINAM SACERDOTII MELCHISEDECH. HAEC DOCTRINA REGEM ET SACERDOTE M IN UNO HOMINE CONIUNCTOS DESCRIBIT, ANTE LEGEM ANTIQUIOREM, IURAMENTO A DEO NON REVOCANDO CONFIRMATUM. HAEC DOCTRINA PROPRIO ET PLENO STUDIO DIGNA EST.

→ SEMITA CUNICULI: "NOS" ET "NOSTER" EX GENESI 1:26, CUM "UNO DOMINO" EX DEUTERONOMIO 6:4 CONIUNCTA, APERIUNT VIAM AD PLENUM STUDIUM DIVINITATIS. DIVINITAS EST UNUS DEUS, CUM PATRE, FILIO, ET SPIRITU SANCTO PER TOTAM SCRIPTURAM TAMQUAM PERSONAE DISTINCTAE NOMINATIS. HOC STUDIUM TANTUM MARGINEM ILLIUS PLENI STUDII ATTIGIT.

→ SEMITA CUNICULI: 2 THESSALONICENSES 1:7-10 ET APOCALYPSIS 19:11-16 AD TOTAM DOCTRINAM DE REDITU IESU APERIUNT. HAEC DOCTRINA CERTITUDINEM REDITUS IESU, SUBITANEITATEM REDITUS IESU, ET MANDATUM VIGILANDI PRO REDITU IESU CONTINET. DIC APERTE: SCRIPTURA CERTITUDINEM REDITUS IESU AFFIRMAT ET RATIONEM TEMPORIS REDITUS IESU DARE RECUSAT (MATTHAEUS 24:36, ACTUS 1:7). HOC MINISTERIUM ETIAM RATIONEM TEMPORIS REDITUS IESU DARE RECUSAT.

SEMITA CUNICULI: GENESIS 3:15, SEMEN MULIERIS, APERIT VIAM AD TOTUM FILUM SEMINIS PROMISSI. HOC FILUM PER ABRAHAM (GENESIS 22:18), PER DAVID (PSALMI 132:11) CURRIT, ET IN GALATAS 3:16 APERTE NOMINATUR.

→ REVELATIO POSSIBILIS: IACOB LUCTATOREM IN GENESI 32 DE NOMINE IPSIUS LUCTATORIS INTERROGAVIT ET NEGATUM EST (GENESIS 32:29). MANOAH ANGELUM DOMINI DE NOMINE IPSIUS ANGELI INTERROGAVIT, ET DICTUM EST NOMEN ESSE PILIY (H6383), NIMIS MIRABILE UT SCIRETUR (IUDICUM 13:18). ISAIAS DEINDE DICIT PUERUM NOBIS NATUM VOCARI ADMIRABILEM, PELE (H6382), EX EADEM RADICE (ISAIAS 9:6). NOMEN QUOD IN VETERE TESTAMENTO RETENTUM ERAT SUPER INFANTEM ANNUNTIATUR. IN FINE BIBLIORUM, E CAELO EGREDIENS, IESUS ADHUC NOMEN HABET QUOD NEMO SCIT NISI IPSE SOLUS (APOCALYPSIS 19:12). NOMEN DATUR, ET NOMEN ADHUC ALTIUS EST QUAM HOC STUDIUM NARRATUM EST.

INVITATIO APERTA — QUICUMQUE ES, PERGE LEGERE

Non oportet te Christianum esse ut hanc disquisitionem legas. Multae res te huc adducere potuerunt. Inquisitio quaedam te huc adducere potuit. Disputatio quaedam te huc adducere potuit. Quaestio quam per annos tulisti te huc adducere potuit. Curiositas de fide alterius te huc adducere potuit. Omnia in hoc situ tua sunt, gratis, tua ipsius lingua. Numquam nomen tuum quaerimus. Numquam

patriam tuam quaerimus. Numquam quaerimus quid credas. Una disquisitio Iesum plene describere non potest. Huic quaestioni omnia quae habuimus dedimus, et haec disquisitio adhuc unam tantum viam per Scripturam percurrit. Iesus ante principium exstitit. Iesus nunc existit. Iesus rediturus est. Nulla singula pagina totum hoc describere potest. Plures disquisitiones hic expectant. Disquisitiones de misericordia hic expectant. Disquisitiones de sapientia hic expectant. Disquisitiones de scientia hic expectant. Disquisitiones de patientia hic expectant. Disquisitiones de pietate hic expectant. Plures disquisitiones veniunt. Has disquisitiones quocumque ordine tibi placet lege. Fontes nostros dum progredieris inspicere. Omnis versus in his disquisitionibus consulto integer impressus est. Numquam tibi necesse est verbo nostro credere. Ipse omnem versum ponderare potes.

Adhuc una invitatio hanc sequitur. Non simulabimus illam invitationem esse absconditam. Illa invitatio est studium de eo quod homo facere debet ut salvus fiat. Lege illud studium nunc si nunc legere vis. Lege prius aliud si aliud prius legere malis. Nemo numerat. Ostium utroque modo apertum manet. Paulus verba infra scripta locutus est in urbe plena altaribus deorum qui non erant Deus eius proprius. Paulus haec verba locutus est hominibus qui Paulum in illam urbem venire non rogaverant:

Actus Apostolorum 17:26 fecitque ex uno omne genus hominum inhabitare super universam faciem terræ, definiens statuta tempora, et terminos habitationis eorum (27) quærere Deum si forte attrectent eum, aut inveniant, quamvis non longe sit ab unoquoque nostrum.

FECIT EX UNO SANGUINE OMNES GENTES HOMINUM → UT QUAERERENT DOMINUM, ET INVENIRENT EUM + NON LONGE SIT AB UNOQUOQUE NOSTRUM.

VERBA HEBRAICA CLAVIA

“angelus / nuntius” — H4397 malak — missus; nuntius; angelus

Hoc verbum legationem nominat, non naturam. Hoc verbum de hominibus usurpatur. Hoc verbum de prophetis usurpatur. Hoc verbum de caelestibus entibus usurpatur. Hoc verbum per se numquam tibi dicit QUID sit persona missa. Hoc verbum per se tantum tibi dicit personam missam esse. Textus Scripturae circumiacens reliqua tibi dicere debet. Textus Scripturae circumiacens reliqua tibi in his narrationibus revera dicit.

“Deus” — H430 elohim — Deus; dii; verus Deus

Elohim forma pluralis est. Elohim identidem usurpatur de uno vero Deo, cum verbis singularibus coniunctum. Haec ipsa vox plenitudinem gerit quam haec disquisitio scrutatur.

“DOMINUS” — H3068 Yehovah — nomen foederis Dei, quod in KJV scribitur DOMINUS litteris maiusculis

Ubicumque in Vetere Testamento verbum DOMINUS litteris maiusculis scriptum reperitur, Yehovah est nomen Hebraicum quod sub verbo DOMINUS latet.

“Dominus” — H113 adown — dominus; magister; possessor; qui regit

In Psalmo 110:1, forma vocis adown legitur "Dominus meus." Adown vox Hebraica diversa est ab Yehovah, Domino qui loquitur ad Dominum David in illo versu.

“unum” — H259 echad — unus; unitus; primus

Echad est verbum quod in ea sententia legitur: "Dominus Deus noster Dominus unus est." Echad est idem verbum quod de vespera et mane dicitur, cum UNUS dies vocatur. Echad est idem verbum quod de viro et uxore eius dicitur, cum UNA caro fiunt.

“unicus filius” — H3173 yachiyd — unicus; unus solus; solitarius; dilectus

Genesis 22 Isaac ter "filium tuum unicum" vocat. Yachiyd significat unum solumque.

“lignum / arbor” — H6086 ets — arbor; lignum; materia; assere; baculus

Ets est vocabulum Hebraicum unum quod tam arborem viventem quam lignum caesum significat. Ets est vocabulum pro ligno quod Abraham super Isaac posuit.

“**admirabilis**” — **H6382 pele** — mirum; miraculum; res quae intellectum superat

Pele est primum nomen puero datum in Isaia 9:6.

“**secretum / mirabile**” — **H6383 piliy** — mirabilis; nimis mirabilis ut cognosci possit

Piliy est vocabulum quod angelus Domini Manoe dedit ad nomen suum describendum. Piliy ab eadem radice venit ac nomen pele in Isaia 9:6.

“**virgo**” — **H5959 almah** — mulier iuvenis innupta; virgo; puella

Almah vocabulum est quod in Isaia 7:14 usurpatur.

“**Immanuel**” — **H6005 Immanuwel** — nobiscum Deus ■

Immanuwel nomen est quod ipsum sententia integra est. Matthaeus hoc nomen lectori interpretatur.

“**princeps**” — **H8269 sar** — caput; primas; dux; princeps; rector

Sar est titulus quem vir gladio stricto extra Iericho sibi vindicat.

“**EGO SUM**” — **H1961 hayah** — esse; existere; fieri

Hayah est verbum radicale sub "EGO SUM QUI SUM" apud rubum ardentem.

VOCES GRAECAE CLAVES

“**Verbum**” — **G3056 logos** — verbum; dictum; res dicta; mentis expressio

Ioannes non incipit Evangelium Ioannis a nativitate. Ioannes incipit Evangelium Ioannis ante principium.

“**habitavit**” — **G4637 skenoo** — tabernaculum figere; castra ponere; in tabernaculo habitare

"Verbum caro factum est, et habitavit in nobis." Haec sententia describit Deum in corpore humano viventem, sicut homo in tabernaculo habitat.

“**unigenitus**” — **G3439 monogenes** — unigenitus; unicus in genere suo; solus in genere suo

Monogenes de Filio adhibetur. Monogenes de Isaac in Epistola ad Hebraeos 11:17 adhibetur.

“**enarravit**” — **G1834 exegeomai** — educere; efferre; plene narrare; notum facere

Nemo umquam Deum vidit. Filius unigenitus Deum in apertum eduxit, ubi Deus videri potest.

“**reconciliatus**” — **G2644 katallasso** — ex inimicitia in amicitiam mutare; in gratiam reducere

Katallasso totam rationem crucis, uno verbo, designat.

“**reconciliatio**” — **G2643 katallage** — gratiae restitutio; duarum partium disiunctarum in unum reductio

Katallage ab eadem radice ac katallasso supra oritur. Katallasso actum reconciliationis nominat (id est, restitutionem amicitiae inter duos qui separati erant). Katallage exitum illius reconciliationis nominat.

“**remissio**” — **G859 aphesis** — dimissio; liberatio; laxatio; remissio

Sine sanguinis effusione non fit remissio peccati.

“**mysterium**” — **G3466 musterion** — arcanum; res olim occultata et nunc revelata

In Bibliis, mysterium numquam est aenigma solvendum. Mysterium in Bibliis est secretum quod Deus narrare decrevit.

“**vindicta**” — **G1557 ekdikesis** — id quod ex iustitia procedit; plena iniuriae correctio

Ekdikesis est vocabulum quod in 2 Thessalonicenses 1:8 usurpatur. Ekdikesis non significat iram effrenatam. Ekdikesis significat iustitiam plene exsecutam.

“**primogenitus**” — **G4416 prototokos** — primogenitus; primum genitus

Pater dicit: "Adorent eum omnes angeli Dei" de Filio.

SOURCES & CREDITS

Scripture: Clementine Vulgate (Public Domain) — a redistributable edition, looked up exactly and never machine-translated.

Alternate chapter/verse numbering reconciled with STEP Bible TVTMS (CC BY 4.0).

Strong's numbering & original-language data: OpenScriptures Hebrew Bible (CC BY 4.0); STEP Bible.org — TAHOT/TAGNT/TBESH/TBESG (CC BY 4.0); Robinson-Pierpont Byzantine Majority Text (Public Domain); Strong's dictionary, 1890 (Public Domain).

Typography: Google Noto fonts (SIL Open Font License 1.1).

© SEE MORE JESUS · wanttoseemore.com — shared under Creative Commons Attribution 4.0 (CC BY 4.0).